

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

21 листопада — День Гідності та Свободи

Надзвичайно важкий іспит, який ми достойно склали

▶ СТОР. 4

Знай наших

Навколо Землі на «соняшнику»

▶ СТОР. 6

Прем'єра

Сто доларів за годину, або Парашут для обділених любов'ю

▶ СТОР. 14

№ 221 (6475) СУБОТА, 19 ЛИСТОПАДА 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Позитивних тенденцій вдалося досягти завдяки злагодженій роботі Верховної Ради, уряду і Президента

Парламентська хроніка
Ранкове засідання
18 листопада

Традиційно робота наприкінці тижня розпочалася із години запитань до уряду. Перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку та торгівлі Степан Кубів поінформував про позитивні тенденції, які намітилися в економіці нашої країни. Цього вдалося досягти, за його словами, завдяки плідній, злагодженій роботі парламенту, уряду та глави держави. «Тільки спільними зусиллями ми зможемо зламати хребет корупції, подолати бідність та побудувати гідне майбутнє», — зазначив він. Реформи, які нині втілюються в життя, мають бути системними, зауважив С. Кубів, і не варто чекати миттєвого результату від них. «Нам не потрібен ефект маятника, ми працюємо на постійний і сталий результат», — підкреслив він.

▶ СТОР. 2

Лідери обговорюють продовження санкцій проти РФ

Литовський Сейм закликав держави ЄС подовжити санкції щодо Росії до повної реалізації нею Мінських угод. Про це йдеться в резолюції, ухваленій у четвер та опублікованій на сайті Сейму Литви. Повідомляється, що за документ проголосували 105 депутатів, проти не було нікого, один утримався. Як зазначено у тексті, «зараз будь-які спроби пом'якшити чи скасувати санкції щодо Російської Федерації заохотили б агресивну політику Росії й підвищили б загрозу для безпеки України, Литви та всієї Європи».

▶ СТОР. 7

Анонс

22 листопада в приміщенні редакції газети «Голос України» відбудеться круглий стіл на тему «Перебудова судової влади: реформа тільки починається». Запитання до учасників зібрання можна поставити за телефоном: 044 503-61-95 з 15.00 до 16.30.

Завтра — День працівників сільського господарства

Без хліборобської праці добробут неможливий

Фото Василя НЕЙЖМАКА.

Жодне свято хліборобів не обходиться без сонячних символів їхньої праці — запашних короваїв, паляниць та інших виробів із тіста. Ось що «Хлібну хату» презентували учениці Решетилівського професійного аграрного ліцею імені І. Боровенського, що на Полтавщині, Оля Яненко та Ліна Капустян (на знімку).

▶ СТОР. 11

День працівників сільського господарства країна зустрічає 60 мільйонами тонн зернових. За оперативними даними, понад 5,4 млн. тонн хлібних культур зібрали аграрії Вінниччини, майже 4,5 млн. — Одещини, 4 млн. — Полтавщини, 3,9 млн. — Харківщини, 3,7 млн. — Черкащини, по 3,5 млн. — Кіровоградщини та Дніпропетровщини, 3 млн. — Київщини. На буремному сході країни теж рік видався урожайним — майже 1,8 млн. тонн зернових у засіках Донеччини та 1,2 млн. — Луганщини.

Шановні друзі!

Щиро вітаю всіх аграріїв із професійним святом — Днем працівників сільського господарства України.

Щира подяка вам, невтомним та дбайливим трудівникам, закоханим у рідну землю, яка, завдячуючи вашій самовідданій праці, дарує нам щедрі врожаї. Ваш багаторічний досвід, життєву мудрість, працелюбність та наполегливість щодня відчувають наші громадяни, отримуючи високоякісні вітчизняні продукти.

Упевнений, що ви не зупинятиметеся на досягнутому й надалі дбатимете про розвиток українського села та про зміцнення передових позицій аграрної галузі країни.

Від усього серця бажаю всім вам щастя, міцного здоров'я, злагоди, творчої наснаги, нових високих досягнень на благодатних ланах України задля достатку в кожній українській сім'ї.

Голова Верховної Ради України Андрій ПАРУБІЙ.

ПОДІЯ

Шукають газ біля острова Зміїний

Науково-дослідне судно «Искатель» з геологами на борту вирушило з Одеси до острова Зміїний. Рейсове завдання — пошук нафти і газу в північно-західному шельфі Чорного моря. Морські геолого-геофізичні дослідження унікальне судно розпочинає після трирічної перерви. Низький рівень шуму двигунів «Искателя» забезпечує високу якість сейсмічного матеріалу і його геологічну інформативність. Зазначимо, що 2015 року в Україні було відновлено фінансування морських робіт.

Південний регіон країни, за оцінками експертів, найменш вивчений і один з найперспективніших. У планах на ділянці площею 6 тисяч 770 квадратних кілометрів, яка в адміністративному сенсі межує з Одеською областю, — провести дослідження у напрямі «нафта і газ», з метою підготовки пошуково-розвідувального буріння, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

КОРОТКО

■ Хмельницькі правоохоронці провели благодійну акцію для дітей, які постраждали під час ДТП. Ініціаторами виступили працівники управління превентивної діяльності ГУНП в області. Як пояснив керівник підрозділу Сергій Шемчук, усі його підлеглі здали кров, **передає наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ Перший в Україні сучасний дитячий центр здоров'я, який займатиметься психічним здоров'ям малюків та підлітків, відкрито у Львові. Медичний заклад розрахований на 30 тисяч візитів щорічно, **дізнався наш власкор Богдан КУШНІР.**

Протягом 2016 року в Україні відремонтовано понад 1,5 тисячі кілометрів доріг — *віце-прем'єр-міністр Володимир Кістіон*

Важливо відчувати плече партнерів

Голова Верховної Ради України Андрій Парубій зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії в Україні Джудіт Гоф. Глава парламенту, зокрема, підкреслив, що відносини між країнами після проведення референдуму про вихід Великої Британії зі складу Євросоюзу «не лише не погіршилися, а й навпаки — покращились» та подякував за допомогу у реформуванні українського парламенту та його апарату. А. Парубій також зазначив, що в складних умовах не лише військової агресії, а й намагань дестабілізувати ситуацію всередині країни, «важливо відчувати плече партнерів». «Сподіваємось на тісну співпрацю і надалі», — додав він.

Пані Посол запевнила Голову Верховної Ради у підтримці та відзначила успіхи України на шляху реформ і подолання корупції. «Стоїмо і стоятимемо пліч-о-пліч з вашою країною. Підтримували і будемо підтримувати, незалежно від результатів нашого референдуму в країні», — запевнила вона і наголосила на необхідності розширення співпраці на рівні законодавчих органів обох країн, що «сприятиме підвищенню інституційної спроможності парламентів та обміну досвідом».

Голова Верховної Ради України зазначив, що одним з елементів концепції реформування парламенту є залучення нових молодих людей до управління. «Позитив таких рішень полягає у тому, що молодь не пов'язана зі старими схемами, водночас, їй дуже швидко потрібно набувати належного рівня компетенції», — сказав він і додав: — Молодим людям швидко потрібно дати нові компетенції і нові знання. Ця допомога, особливо з боку інших парламентів світу, надзвичайно важлива, щоб зростала інституційна спроможність Верховної Ради України».

А. Парубій підкреслив, що значимість і вага українського парламенту значно підвищились за останній час, цьому сприяло, зокрема, і ухвалення таких непопулярних рішень, як е-декларування, що «стало дуже важливим кроком очищення і публічності». Голова парламенту зазначив, що «попри всі намагання його зупинити і побоювання, що наслідком цих дій буде розрив довіри у суспільстві, особливо в умовах війни, пішовши на цей крок, ми заклали фундамент для побудови майбутньої зовсім іншої держави, бо це буде мати дуже довготривалий вплив». «Розумію, що багато бізнесменів не захочуть балотуватися до парламенту, бо потрібно буде декларувати все своє майно, — додав він. — Думаю, що цим кроком ми вирішимо не тільки антикорупційну сферу, а ще й сферу оновлення влади, що не менш важлива, аніж антикорупційна. У тому напрямку будемо і надалі рішуче працювати».

Водночас, на думку Голови Верховної Ради, важливо підсилити контролюючу функцію парламенту: «Необхідно, аби ухвалені законопроекти почали діяти, були реалізовані виконавчими органами влади». «Ця контрольна функція має поширюватися як на антикорупційну сферу, так і на сферу питань безпеки і оборони, ми вже почали здійснювати певні кроки щодо цивільного контролю за витратами у цій сфері», — сказав він.

А. Парубій поінформував Джудіт Гоф про запропонований для підписання фракціями коаліції і опозиції Акт безпеки і відповідальності як форму угоди між ними і зазначив: «Це потрібно, щоб продемонструвати: ми можемо мати розбіжності у питаннях тактики, економіки, але у питаннях безпеки і міжнародних відносин маємо спільну позицію, незалежно від того, чи ми в коаліції, а чи в опозиції, і розбіжності не повинні впливати на питання безпеки». Він також висловив сподівання, що більшість фракцій і депутатських груп підпишуть цей документ, щоб дати сигнал суспільству — сигнал стабільності: «Нині виходимо на формат, коли високий рівень відповідальності дасть змогу це зробити. Ми повинні відрізняти політику і державу, і ставити державний інтерес на перший план». Голова парламенту також наголосив, що для здійснення законодавчої роботи голоси знаходяться: «Демонструємо більшість і здатність реформувати. Деякий аспект популізму існує, але на цьому етапі ми змогли так поставити роботу, щоб він не переходив межу, яка становить загрозу».

А. Парубій, торкаючись питань міжнародної співпраці, зазначив, що для України важливо посилення зв'язків між країнами в рамках центральноєвропейського регіону та покращення інформування країн світу щодо позитивних змін, які відбуваються в Україні. «Важливо більше інформувати. Наша робота не до кінця оцінена. Наголошуючи на недоліках, рідше згадуємо, які ж успіхи», — зауважив А. Парубій. У цьому контексті, обмін групами дружби буде активовано, «оскільки важливо на власні очі бачити зміни в країні, ділитися особистими враженнями, а не з аналітичних довідок». Глава парламенту повідомив, що сприятиме таким візитам та обміну досвідом, для цього буде виділено окреме фінансування.

Прес-служба апарату Верховної Ради України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Позитивних тенденцій вдалося досягти завдяки злагодженій роботі Верховної Ради, уряду і Президента

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 18 листопада

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Протягом останнього часу народні депутати прийняли 18 законопроектів із переліку пріоритетних у Мінекономрозвитку. Цьому, на думку чиновника, сприяли чотири економічні дні в парламенті. «Запровадження такої практики підвищило ефективність голосування за важливі реформи», — сказав він.

Україна вийшла із переддефолтного стану, наголосив С. Кубів. Про це свідчить підвищення суверенної позиції нашої країни в міжнародному рейтингу Fitch. Це означає зниження ризиків та збільшення довіри інвесторів. Наступним потужним кроком на шляху розвитку економіки, повідомив Перший віце-прем'єр-міністр, стане розвиток малого та середнього бізнесу. Нині в нашій країні цей сектор становить 99 відсотків, але обіймає незначну частку економіки — не більш як 15 відсотків ВВП, тоді як у розвинених країнах цей показник сягає 70 відсотків. Представник Кабміну повідомив про досягнення уряду, серед яких стабілізація макроекономіки, зростання показника середньої заробітної плати, стабілізація цін, зупинка інфляції тощо. Окремо зупинився на невпинному зростанні двосторонньої торгівлі з Європейським Союзом, питома вага якої становить 41,4 відсотка.

Протягом наступного року уряд разом із парламентаріями має намір зосередитися на забезпеченні зростання притоку іноземного капіталу, залученні довгострокових інвестицій, запровадженні виваженої тарифної політики.

Міністр закордонних справ Павло Клімкін говорив про наші європерспективи. Рішення про відповідність України критеріям безвізового режиму прийняли в усіх Європейських інституціях. Тож тепер розпочнуться консультації з приводу законодавчої пропозиції, як саме наша країна отримає безвізовий режим. Нині також тривають консультації між Європарламентом та країнами—членами ЄС з приводу того, яким буде механізм реагування на міграційні ризики. Тільки-но його схвалять, ми зробимо крок вперед на шляху безвізового режиму, стверджує урядовець.

Міністр закордонних справ зупинився на схваленні Третім комітетом ООН резолюції про стан дотримання прав людини в Криму. У цього документа був 41 автор, сказав він, наголосивши: «Ми з самого початку прагнули до максимально сильного тексту резолюції». П. Клімкін звернув увагу на два акценти, які містить документ. У ньому вкотре підкреслюється суверенітет та територіальна цілісність України із визнанням Автономної Республіки Крим та Севастополя тимчасово окупованими територіями. Інший наголос — засудження порушення прав людини окупантом. Це викрадення, політичні переслідування, порушення права на свободу висловлювань та зібрань, релігійних прав тощо. Нині наша дипломатія працюватиме над тим, щоб резолюцію схвалили на засіданні Генеральної асамблеї ООН, але реально ми вже отримали дуже чіткий політичний меседж з приводу того, що Росія робить на території окупованого півострова, наголосив представник Кабінету Міністрів.

Андрій Вадатурський, Павло Кишкар.

Заступник Голови Верховної Ради Оксана Сироїд оголосила депутатські запити. Вона також зробила оголошення про те, що народний обранець Володимир Мисик поповнив лави групи «Відродження». Після перерви народні обранці перейшли до різного.

Учора парламентарії вітали з днем народження своїх колег Юрія Бабія та Миколу Величковича.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

У міському транспорті буде запроваджено «електронний квиток»

Вечірнє засідання 17 листопада

Упродовж дня народні депутати неодноразово порушували питання про розгляд подання Генерального прокурора України про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата від Опозиційного блоку Вадима Новінського. Голова Верховної Ради України Андрій Парубій повідомив, що під час перерв відбулося декілька нарад з цього приводу. Він нагадав, що подання Генпрокурора, яке було надіслано до парламенту 4 листопада, було невідкладно спрямоване до Регламентного комітету. Глава парламенту наголосив на потребі чітко дотримуватися процедури розгляду цього питання.

Потім парламент перейшов до розгляду блоку питань транспорту та інфраструктури. У цілому прийнято низку законів. Зокрема, проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування системи управління автомобільними дорогами загального користування» (№ 0954) — 248 «за» — передбачає передачу автомобільних доріг загального користування місцевого значення в управління місцевим органам влади. Цей законопроект є системно пов'язаним із законопроектами про створення Державного дорожнього фонду. Зокрема, можуть бути створено і платні дороги. Однак, як наголошувалось під час обговорення, платними можуть бути лише новозбудовані дороги. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2018 року та вводиться в дію одночасно з набранням чинності законом України про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо створення державного дорожнього фонду.

У цілому також прийнято Закон «Про внесення змін до прикінцевих та перехідних положень розділу IX Закону України «Про публічні закупівлі» щодо закупівлі товарів, робіт і послуг, необхідних для забезпечення підготовки та проведення в Україні у 2017 році пісенного конкурсу «Євробачення» (№ 5319) — 229 «за».

Законопроект передбачає запровадити переговорну процедуру на випадок закупівель товарів, робіт і послуг, необхідних для забезпечення підготовки та проведення в Україні у 2017 році пісенного конкурсу «Євробачення», перелік яких встановлюється на підставі рішення Кабінету Міністрів України. Як пояснив голова Комітету з питань економічної політики Андрій Іванчук, у НТКУ буде створена Національна рада — колективний колегіальний орган за участю представників Верховної Ради, Кабінету Міністрів і НТКУ, які будуть забезпечувати проведення конкурсу і тендери для визнання переможців з проведення Євробачення. Бюджет Євробачення становитиме вісім мільйонів євро. Як наголосила голова Комітету з питань свободи слова та інформаційної політики Вікторія Сюмар, усі закупівлі відбуватимуться за системою «ProZorro».

Верховна Рада також прийняла у цілому проекти законів «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» щодо підтримки стратегічної галузі України» (№ 5281) — 250 «за», яким передбачено збільшити на 400 мільйонів гривень фінансування Державного космічного агентства України та державного підприємства «Виробниче об'єднання «Південний машинобудівний завод імені О. М. Макарова».

У першому читанні прийнято законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду в міському пасажирському транспорті» (№ 4121). Передбачається запровадити автоматизовану систему обліку оплати проїзду в міському пасажирському транспорті — «електронний квиток», яким забезпечуватиметься і пільгова категорія населення. Системину «електронного квитка» впроваджуватимуть місцеві органи влади.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Пріоритет — безпековий компонент

Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко взяла участь у роботі неформального дискусійного майданчика «мінська платформа». Цей майданчик працює вже кілька місяців. Там народні депутати, представники різних фракцій і груп обговорюють ситуацію на Донбасі, реалізацію Мінських угод, зустрічаються із представниками мінських підгруп.

«Нині в рамках «мінської платформи» відбулась дискусія народних депутатів із представником у Тристоронній контактній групі (ТКГ), головуючим в ОБСЄ Мартіном Сайдіком», — повідомила І. Геращенко у Фейсбуці.

За її словами, дипломат поінформував українських політиків про роботу мінських груп і визнав, що це непрості дискусії. Водночас він наголосив на пріоритетності для всіх мінських груп безпекової компоненти.

Народних депутатів цікавили питання методології роботи спостережної місії ОБСЄ та здійснення ними моніторингу. Багато питань стосувалися також роботи політичної та безпекової груп. Крім того, парламентарії звернулися до координатора від ОБСЄ в ТКГ із проханням активізувати всі зусилля задля звільнення заручників.

Перший заступник глави парламенту повідомила також, що, інформуючи народних депутатів про роботу політичної групи, М. Сайдік наголосив: у Мінську обговорюють лише модальності можливих виборів, а не законопроект.

Вл. інф.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко, спеціальний представник голови ОБСЄ в Україні та представник ОБСЄ у Тристоронній контактній групі Мартін Сайдік (ліворуч).

Народні депутати України Володимир Ар'єв, Нестор Шуфрич, Мустафа-Масі Наєм, Світлана Заліщук.

Гібридна війна розхитує і європейські демократії

Країни Західної Європи та західна демократія також стали вразливими перед російською агресією та неоголошеною нею гібридною війною, тому важливо спільно протистояти підступним технологіям Кремля, які підривають не тільки єдність України, а й єдність Євросоюзу. Про це йшлося на круглому столі «М'яка сила гібридної війни: агенти та інструменти впливу», який відбувся вчора у Верховній Раді з ініціативи голови парламентського Комітет у закордонних справах Ганни Гопко.

У заході взяли участь, крім народних депутатів України, представники МЗС, Міністерства інформполітики, експерти, представники дипломатичного корпусу та міжнародних організацій.

Під час круглого столу відбулась презентація дослідження французької журналістки Сесіль Вессьє «Мережі Кремля у Франції», в якому викрито підступні технології Кремля щодо розхитування політичної стабільності у Східній Європі та на всьому європейському континенті. С. Вессьє зайнялася цим дослідженням після окупації Криму і початку війни на Донбасі.

— Ця книжка важлива тому, щоб ми чітко розуміли, як Кремль може діяти у гібридній війні далі — через «Газпром», своїх лобістів, фінансування політичних партій, щоб не дозволити Кремлю створити нові конфлікти та провокації, як ті, що були недавно організовані ФСБ на Балканах — у Сербії, Чорногорії, — зазначила в коментарі «Голосу України» Ганна Гопко. — Тож потрібно грати на випередження, а не ліквідовувати виклики та їх наслідки.

З ініціативи голови Комітету у закордонних справах започатковано серію круглих столів, дискусійних експертних панелей та бліц-лекцій — відкриту кафедру з питань зовнішньої політики, безпеки та дипломатії. Це навчальний проект, який має стати платформою та майданчиком для дискусій на найгостріші актуальні теми у сфері зовнішньої політики України. Серія бліц-лекцій також має відбутися в музейно-виставковому центрі «Музей історії Києва». За словами Ганни Гопко, рішення, які буде вироблено під час дискусії, ляжуть в основу проекту Стратегії зовнішньої політики України, яку нині розробляють у Верховній Раді. 7 грудня відбудуться парламентські слухання, присвячені основним напрямам зовнішньої політики нашої країни. «Цей проект — спроба створити у Верховній Раді та поза нею комунікаційну платформу для обговорення технологій Кремля, які застосовуються в гібридній війні проти України, та виробити бачення того, як протидіяти російській агресії», — наголосила Ганна Гопко.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Голова Комітету Верховної Ради України в закордонних справах Ганна Гопко (праворуч) ***і Сесіль Вессьє.***

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Євген МАГДА, доцент НТУУ «КПІ» імені Сікорського, політичний експерт:

— Гібридна агресія проти України розпочалась не одразу, адже Росія системно і цілеспрямовано до неї готувалася. Щоб проілюструвати зумовленість подій сьогоднішнього дня, цікаво досліджувати історичні особливості формування української національної ідеї та російського імперського мислення. Після проголошення незалежності лідери нашої держави мали змогу провести масштабні реформи, проте не зуміли цього зробити. У підсумку ми отримали «посіріння» України та її слабкість.

ОФІЦІЙНО

Закон України

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо уточнення окремих положень про оподаткування неприбуткових організацій

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 133.4 статті 133:

1) абзац третій підпункту 133.4.1 доповнити реченням такого змісту: «Для цілей цього абзацу не вважається розподілом отриманих доходів (прибутків) фінансування видатків, визначених підпунктом 133.4.2 цього пункту»;

2) підпункт 133.4.2 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Доходи неприбуткових релігійних організацій використовуються також для здійснення неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій, у тому числі надання гуманітарної допомоги, здійснення благодійної діяльності, милосердя»;

3) у підпункті 133.4.4 слова «установчими документами» замінити словами і цифрами «підпунктом 133.4.2 цього пункту».

2. Пункт 35 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» доповнити абзацом третім такого змісту:

«Тимчасово, до 1 січня 2018 року, не може бути підставою для виключення неприбуткових релігійних організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій невиконання такими релігійними організаціями вимог до установчих документів, визначених підпунктом 133.4.1 пункту 133.4 статті 133 цього Кодексу».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ, 6 жовтня 2016 року.
№ 1667-VIII.

АКТУАЛЬНО

Розпочинається підготовка законодавчого впровадження рекомендацій

З ініціативи Голови Верховної Ради України Андрія Парубія та за підтримки Європейського парламенту розпочинається підготовка законодавчого впровадження рекомендацій, підготовлених Місією з оцінки потреб під головуванням Пета Кокса і викладених у Доповіді та дорожній карті щодо внутрішньої реформи та підвищення інституційної спроможності Верховної Ради України. Про це йшлося на першому засіданні міжфракційного депутатського об'єднання «За впровадження повного циклу публічної політики».

Під час засідання парламентарії обговорили проект Положення про об'єднання та вирішили затвердити цей документ в цілому із пропозиціями та зауваженнями на наступному своєму засіданні. Водночас вони зауважили, що об'єднання відкрите для співпраці та приєднання інших депутатів, що поділяють його цінності, та координує свою діяльність із керівництвом Верховної Ради України.

Члени об'єднання констатували, що в своїй подальшій роботі будуть застосувати повний цикл публічної політики на постійній основі, обмінюватися досвідом, налагодять співпрацю з європейськими інституціями та експертами з метою сприяння впровадженню відповідних практик у Верховній Раді України.

Зокрема, в своїй роботі об'єднання спиратиметься на Доповідь Місії Пета Кокса. Так, на першому етапі вони використовуватимуть рекомендації 1 і 2, викладені в розділі 1 «Законодавча спроможність та законотворчий процес у Верховній Раді». Члени об'єднання прагнутимуть забезпечити застосування механізмів «Білої книги» та «Зеленої книги» в діяльності парламентських комітетів, членами яких вони є.

Під час засідання зазначалося, що народні депутати — члени об'єднання мають намір застосовувати повний цикл публічної політики під час підготовки й ухвалення законопроектів уже сьогодні, не чекаючи на відповідні зміни до Регламенту Верховної Ради України та інших законів, що займе певний час. Відтак діяльність об'єднання стане певним пілотним проектом, результати якого, крім, власне, підготовлених і ухвалених у такий спосіб законопроектів, можуть бути використані в загальній реформі парламенту.

До складу новоствореного об'єднання входять представники всіх депутатських фракцій. Співголовами об'єднання є Юрій Соловей (фракція «Блок Петра Порошенка»), Леонід Ємець (фракція «Народний Фронт»), Юрій Мірошниченко (фракція «Опозиційний блок»), Руслан Сидорович (фракція «Об'єднання «Самопоміч»), Ігор Попов (фракція Радикальної партії Олега Ляшка), Валерій Дубіль (фракція «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина»), Павло Унгурян (фракція «Народний Фронт»).

До участі в першому засіданні МФО, крім народних депутатів, долучилася голова правління «Колегіуму Анни Ярославни» Віра Нанівська.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

ПОВІДОМЛЕННЯ

У зв'язку з втратою, вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта: народного депутата України Гуляєва В.О.:

Терещук Олександри Олегівни (номер посвідчення 338/02).

Управління кадрів.

21 листопада — День Гідності та Свободи

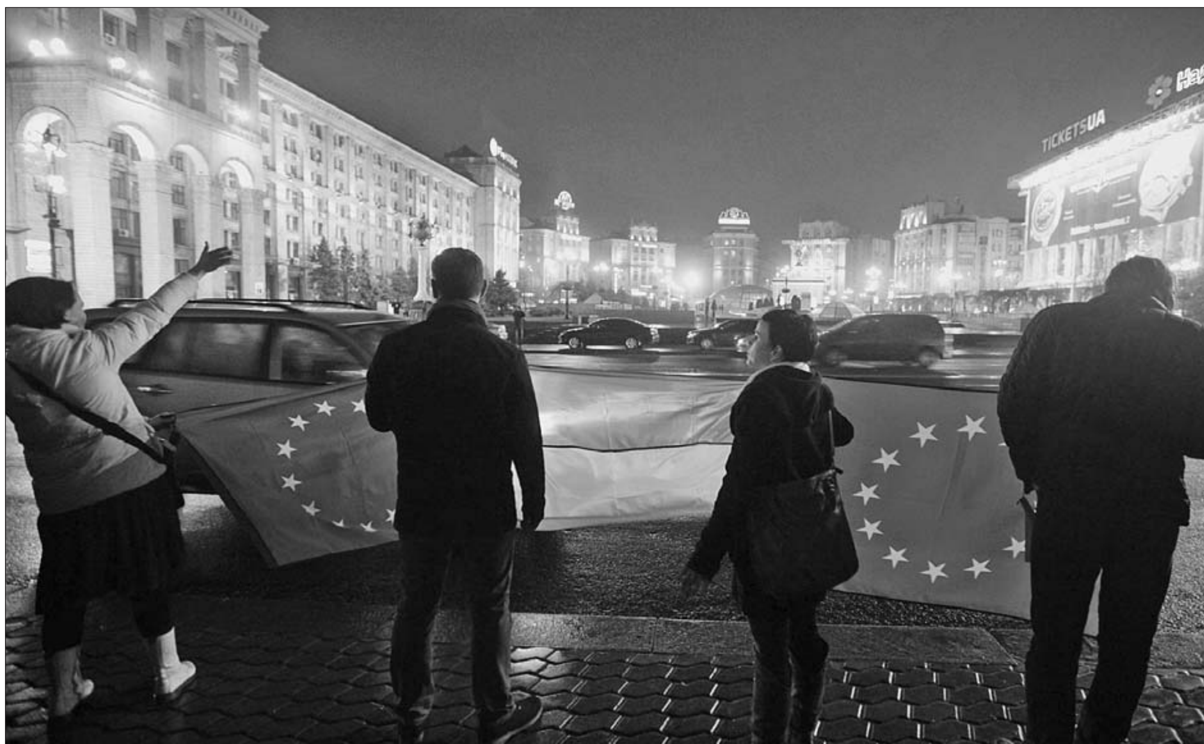
Надзвичайно важкий іспит, який ми достойно склали

У жодній іншій країні немає свята, подібного нашому, українському! Звучить як музика, як пісня: День Гідності та Свободи! А яким змістом наповнене! Одне неможливе без другого. Без гідності немає свободи! І виходить: якщо ти здобув свободу, то ти її справді гідний. Хоч би як там було, але це красиві слова, і такими лишатимуться доти, доки ми всі разом не наповнимо їх реальним змістом!

Це свято визначене указом Президента України Петра Порошенка. Відзначається воно на честь початку двох українських революцій: Помаранчевої та Революції Гідності — Євромайдану.

«...Україна — це територія гідності і свободи. Такими нас зробила не одна, а дві революції — наш Майдан 2004-го і Революція Гідності 2013 року. Я впевнений, що це був надзвичайно важкий іспит для України, коли українці продемонстрували свою європейськість, гідність, своє прагнення до свободи», — зазначив глава держави Петро Порошенко.

І коли вже Господь благословив українців бути гідними Свободи, то зберігаймо і захищаймо цей безцінний скарб! Хай береже нас усіх Господь і слава Йому за нашу прекрасну Україну!

Акція протесту людей, невдоволених рішенням уряду про згортання євроінтеграції, на Майдані Незалежності в Києві у ніч на п'ятницю 22 листопада 2013 року.

Фото Владислава МУСІЄНКА/УНІАН.

24 листопада 2013 року.
У Києві відбувся стотисячний мітинг громадян за підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

1 грудня 2013 року.
Народне віче в Києві, мітинг прихильників євроінтеграції України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

24 листопада 2013 року.
На вічі «За європейську Україну!» виступає Арсеній Яценюк.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Роль Інституту законодавства Верховної Ради України у забезпеченні європейської інтеграції України

Європейська інтеграція розглядається представниками бізнесу, політичної еліти та широкими верствами населення України як конкретний шлях до подолання економічної кризи, забезпечення прав людини та добробуту громадян. Водночас численні перешкоди, що виникають на цьому шляху, постійно вказують на необхідність швидкого й ефективного реформування законодавчого поля держави, приведення його у відповідність до стандартів ЄС.

Днями в Інституті законодавства Верховної Ради України відбулася презентація нових досліджень, що проходила у формі обміну думками між представниками органів влади, науковцями та громадськістю стосовно поліпшення науково-правового та законодавчого забезпечення євроінтеграційного розвитку України. Ініціатива Інституту законодавства була сприйнята з особливим інтересом, оскільки його співробітники тривалий час працюють у царині євроінтеграції, а їхні роботи знайшли відгук у тих, хто безпосередньо причетний до розроблення й реалізації проваджуваних реформ.

У заході взяли участь народні депутати України Наталія Агафонова, Юрій Бублик, Руслан Лук'янчук, Валерій Пацкан та Сергій Шахов, директор Інституту законодавства, член-кореспондент НАН України Олександр Копиленко, доктор юридичних наук, член-кореспондент НАПрН України Михайло Буроменський, завідувач відділу європейського права та міжнародної інтеграції Інституту законодавства, доктор юридичних наук Олена Гріненко та ін.

У пропонованому огляді наводиться стислий виклад обговорення, що відбулося під час заходу.

Олександр Копиленко:

Розпочинаючи розмову, хотів би зазначити, що Інститут законодавства Верховної Ради України як базова установа науково-правового забезпечення законодавчої діяльності парламенту послідовно та цілеспрямовано працює над створенням науково-правового підґрунтя для зближення українського законодавства з нормами і стандартами європейського права, що є фундаментом європейської інтеграції України.

Звісно, ми усвідомлюємо, що зараз перед парламентом та урядом постають нові виклики, які диктуються нашими політичними реаліями. Кажучи словами генерального писаря, а згодом — міністра внутрішніх справ УНР Павла Христюка, «свято революції» перейшло у розуміння нагальних проблем, але базові речі залишаються незмінними.

Як відомо, Угода про асоціацію між Україною та ЄС визначає правові засади реалізації політичної асоціації й економічної інтеграції між договірними сторонами. У зв'язку з цим постали конкретні завдання з адаптації національного законодавства до права ЄС, що значною мірою залежить від якості законопроектів, а також кваліфікації фахівців, залучених до реалізації передбачених Угодою реформ.

Принагідно зауважу, що численні дослідження Інституту присвячено аналізу європейських правових стандартів та їх імплементації у внутрішній правопорядок України, законодавчому забезпеченню депутатської діяльності, узагальненню досвіду європейського парламентаризму, формуванню та функціонуванню парламентської коаліції тощо. Висновки і пропозиції за результатами проведених наукових пошуків систематично подаються керівництву Верховної Ради України та публікуються у відповідних виданнях.

Лише упродовж 2016 року побачила світ низка видань, присвячених актуальним питанням реалізації Плану законодавчого забезпечення реформ в Україні, європейським правовим стандартам та їх імплементації в українське законодавство, вітчизняному та європейському досвіду функціонування парламентських коаліцій, актам європейського права з питань правоохоронної діяльності тощо. Особливістю цих досліджень є не лише наведення відповідних стандартів та аналіз зарубіжної практики, а й конкретні пропозиції та рекомендації, які можуть бути використані у законотворчому процесі.

Валерій Пацкан:

Користуючись нагодою, хотів би акцентувати увагу на нещодавно опублікованому науково-практичному виданні Інституту законодавства «Європейські правові стандарти та їх імплементація в українське законодавство» (вступне слово Голови Верховної Ради України А. В. Парубія). Книга є вкрай актуальною та необхідною для парламентаріїв. Вона містить ґрунтовний теоретико-правовий аналіз європейських стандартів, згрупованих за сферами відповідальності кожного парламентського комітету: захист прав людини, вибори, соціальне забезпечення, безпекова та оборонна галузі, правоохоронна і судова системи, запобігання й протидія корупції, охорона довкілля, а також банківський та податковий сектори, енергетика, сільське господарство, регіональна політика і місцеве самоврядування. У цьому та низці інших видань Інституту, присвячених дослідженню пріоритетних сфер суспільних відносин, послідовно висвітлено еволюцію підходів та особливості застосування європейських стандартів у законотворчій діяльності Верховної Ради України.

Важливо, що роботи Інституту включають конкретні пропозиції щодо імплементації європейських стандартів, які враховують досвід держав-членів Ради Європи, ЄС, НАТО, ОБСЄ. Вдале поєднання теорії із зарубіжною практикою застосування правових норм робить праці Інституту законодавства корисними у щоденній законотворчій роботі. Переконаний, що здійснення ефективних реформ у різних сферах суспільних відносин неможливе без вивчення європейських правових стандартів і досвіду їх застосування.

Характерним є й те, що якісний рівень роботи Інституту законодавства зі сприяння впровадженню європейських стандартів неухильно зростає, а це особливо важливе з огляду на те, що євроінтеграція стала пріоритетом законотворчої діяльності всіх без винятку комітетів Верховної Ради України.

Михайло Буроменський:

На підтримку думок шановного народного депутата Валерія Пацкана без вагань підкреслю, що видання Ін-

ституту законодавства «Європейські правові стандарти та їх імплементація в українське законодавство» фактично стало першим комплексним зведенням знань щодо європейських стандартів у різних сферах суспільних відносин, особливостей їх правової природи та механізмів імплементації у законодавство України. У цілому, публікації Інституту вирізняються логічно вибудованою структурою поданого матеріалу, можливістю ознайомитися з поглядами представників українських та зарубіжних шкіл міжнародного та європейського права, що становить їх суттєву пізнавальну частину. У них аналіз міжнародно-правових актів Ради Європи, ОБСЄ, а також правових актів ЄС поєднується із висвітленням особливостей практики їх застосування.

Не менш важливо, що в роботі Інституту законодавства вагоме місце відводиться міжнародно-правовій діяльності України в контексті сучасних викликів і загроз, ефективності застосування принципів і норм міжнародного права. Дослідження Інституту охоплюють значний масив джерел міжнародного і європейського права, авторський аналіз яких заохочує читача замислитися над проблемами імплементації міжнародних договорів та механізмів їх виконання, необхідністю врахування міжнародно-правової аргументації в практиці конституційної юстиції. Завдяки цьому запропоновані Інститутом висновки і рекомендації становлять практичний інтерес для усіх причетних до державотворення та його законодавчого регулювання.

Олена Гріненко:

У зв'язку з цим, на мою думку, варто додати, що процес законодавчої діяльності у сфері гармонізації законодавства України із законодавством ЄС постійно супроводжується Інститутом законодавства шляхом забезпечення доступу до оперативної аналітичної інформації щодо новел європейського права. Інститут щоквартально публікує випуски серії «Реферативний огляд європейського права», започаткованої 2006 року. Матеріали огляду розміщуються на веб-сайті Інституту з метою оперативного інформування державних органів, наукових установ і громадськості про нові акти права ЄС і Ради Європи, розвиток європейської правової доктрини та судову практику Європейського суду з прав людини.

Наталія Агафонова:

Олена Олексіївна згадала «Реферативний огляд європейського права», якому зараз виповнилося 10 років. Я вперше ознайомилася з цим виданням, коли займалася викладацькою діяльністю, але вже тоді ми активно використовували його у науковій роботі та навчальному процесі. Після приходу до парламенту я з особливим інтересом ставлюся до «Реферативного огляду...», який допомагає у процесі опрацювання конкретних законопроектів, пов'язаних із реалізацією нашого європейського вибору. Знаю, що такої ж думки дотримуються і представники центральних органів виконавчої влади, з якими я спілкуюся — адже всі 10 років «Реферативний огляд...» регулярно розсилається до міністерств та відомств. До речі, у 2012 році Інститут законодавства почав надсилати його в електронній формі, що значно підвищило актуальність і практичне значення цього видання.

Олена Гріненко:

Водночас Інститут системно опрацьовує оригінали текстів міжнародно-правових актів і документів, які після тематичного добору перекладаються на українську мову та публікуються у спеціальних збірниках. Починаючи з 2004 року, підготовлено чимало таких видань, зокрема: «Досвід децентралізації у країнах Європи», «Міжнародно-правові акти у сфері протидії корупції», «Проблеми розвитку конституційного законодавства в Україні: збірник висновків Європейської Комісії «За демократію через право» (Венеціанської Комісії)», «Акти європейського права з питань регіональної політики та місцевого самоврядування», «Акти європейського права із соціальних питань», «Акти європейського права з питань правоохоронної діяльності. Том 1. Прокуратура» (нині друкується другий том цього видання, присвячений правовим актам з питань діяльності поліції).

Наталія Агафонова:

Загалом практична, прикладна спрямованість досліджень Інституту законодавства — це його бренд. У цьому контексті я би згадала ще одне видання, яка привертає дедалі більше уваги. Йдеться про випуски серії «Проблеми законодавчого забезпечення пріоритетних сфер суспільних відносин», в яких комплексно аналізуються законопроекти, включені до порядків денних сесій Верховної Ради України. Використаний при цьому «блоковий підхід» у науково-експертній роботі дозволяє глибше розкрити проблеми законодавчого забезпечення та стан законопроектної роботи за окремими напрямками. Ці висновки включають і історію законодавчого регулювання відповідних сфер суспільних відносин, і доктринальні підходи до них, і національні програмні документи та практику розв'язання цих проблем в європейському законодавстві та законодавствах окремих країн. Причому тут маємо справу не зі «школярським» підходом — в Англії це робиться так, а в Португалії інакше, — а з конкретними пропозиціями щодо окремих проектів законодавчих актів у світлі імплементації європейських стандартів. За цей час Інститутом опрацьовано кілька тисяч законопроектів, адже серія виходить із 2009 року, й сьогодні підготовлено вже 10 випусків видання.

Руслан Лук'янчук:

Зі свого боку, хочу додати, що Комітет з питань інформатизації та зв'язку, який я представляю, також давно та плідно співпрацює з Інститутом законодавства, зокрема, активно використовує в роботі результати його науково-прикладної діяльності. Її практична цінність полягає передусім у наданні пропозицій щодо удосконалення законодавства. У свою чергу, це дозволяє нам оперативно реагувати на зміни у європейському законодавчому полі в ході адаптації національного законодавства до європейського.

Крім того, ми запроваджуємо нові напрямки співпраці з Інститутом. Так, уже розроблена концепція та розпочата робота над виданням, що міститиме європейський досвід та кращі практики законодавчого врегулювання боротьби з кіберзлочинністю. Відповідний нормативний матеріал та експертні рекомендації плануються використати для удосконалення законодавства в інформаційній сфері.

Сергій Шахов:

Безумовно, погоджуюся з думками стосовно теоретико-прикладної цінності фундаментальних досліджень Інституту законодавства. На мій погляд, їх значимість — у конкретній зорієнтованості на предметну сферу діяльності кожного парламентського комітету.

Водночас перспективні теоретичні ідеї реалізуються й у роботі Інституту, пов'язаній із розвитком практичних навичок у сфері законотворчості. Відомо, що в Інституті тривалий час ефективно функціонує Українська школа законотворчості, яка користується авторитетом серед народних депутатів України та їхніх помічників-консультантів, працівників Апарату Верховної Ради України та інших органів державної влади. Школа надає унікальну можливість підвищувати кваліфікацію у сфері законотворчості та європейської інтеграції.

Принагідно хотів би привітати Інститут законодавства з тим, що цього року у Школі запроваджено нову магістерську програму «Європейське парламентське право». Особливо цінним вважаю спрямованість цієї програми на вивчення правових засад і сучасного стану європейського парламентаризму, законодавчого процесу в європейських країнах та Європейському Союзі, а також питань міжпарламентського співробітництва.

Олександр Копиленко:

Дозвольте від імені Інституту подякувати за підтримку наших зусиль у галузі підвищення кваліфікації кадрів, причетних до процесу законотворчості. Справді, із часу створення у 2003 році Українська школа законотворчості набула цікавого і вартого уваги досвіду. Зокрема, це стосується ґрунтовної інформаційно-методичної підтримки навчальної діяльності, що забезпечено серією спеціально підготовлених нами посібників у сфері законотворчості, а також поєднанням традиційних та інноваційних методів викладання. Поряд з іншим, вони включають тренінги із застосування європейських практик на прикладі України та окремих країн Європи.

Кількість слухачів Школи (а з початку її діяльності ми випустили більше 1300 кваліфікованих фахівців у сфері законотворчості) свідчить, з одного боку, про інтерес до отримання саме таких спеціальних знань, а з другого — про якість нашої навчально-методичної роботи. Наочним прикладом стало запровадження магістерської програми «Європейське парламентське право» — за цим курсом вже пройшли перепідготовку понад 150 осіб. Зараз оголошено черговий набір до Школи, та вже за заявками парламентських комітетів, секретаріатів комітетів Верховної Ради України та окремих народних депутатів на навчання буде зараховано понад 100 осіб.

Сергій Шахов:

Доречно зауважити, що саме для цієї магістерської програми Інститут законодавства підготував науково-практичний посібник «Вступ до європейського парламентського права», який висвітлює теоретико-правові засади європейської інтеграції, містить аналіз міжнародної правосуб'єктності Європейського Союзу. Автори посібника приділили особливу увагу взаємодії інституцій ЄС, ролі Суду ЄС, а також механізмам функціонування Європейського парламенту. У цьому контексті цікавим є вивчення еволюції правового статусу депутата Європарламенту, ролі у ньому політичних груп і партій, механізмів політичного лобіювання тощо. Слід відзначити й розгляд законодавчої функції Європейського парламенту, особливостей підготовки й узгодження законодавчих пропозицій.

Наведені у додатках до посібника конституційно-правові механізми процедури розгляду та прийняття законів в окремих європейських країнах підкреслюють науково-практичне спрямування і значення цього видання. Європейський досвід парламентаризму, безперечно, може бути використаний у процесі реформування діяльності Верховної Ради України.

Юрій Бублик:

Маючи нагоду, від імені депутатського корпусу висловлюю подяку колективу Інституту законодавства Верховної Ради України та його директору члену-кореспонденту НАН України Олександру Копиленку, фахівцям із міжнародного та європейського права, причетним до підготовки і видання низки праць з євроінтеграційної тематики за вагомий внесок у розвиток співробітництва України з Радою Європи, ЄС, ОБСЄ, НАТО, у забезпечення імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

Ваша плідна діяльність значною мірою сприяє поширенню знань про особливості правової природи ЄС, правопорядок цього інтеграційного об'єднання, зростання ролі національних парламентів у процесі прийняття правових актів ЄС, ключові елементи його організаційно-правового механізму та взаємодію ЄС з Радою Європи та ОБСЄ, зокрема, у сфері забезпечення і захисту прав людини, охорони та використання культурної спадщини.

Принагідно бажаю усім співробітникам Інституту законодавства Верховної Ради України продовження плідної роботи з вивчення і просування досвіду та ідей європейського парламентаризму.

Олександр Копиленко:

Підсумовуючи, з вашого дозволу, наші думки та побажання, висловлюю вдячність усім учасникам круглого столу за позитивну оцінку роботи Інституту. Вона, безперечно, мобілізує на пошук нових перспективних ідей, але й зобов'язує наш колектив до ще більш плідної і цілеспрямованої роботи, покликаної допомагати парламенту України в реалізації його завдань у площині європейської інтеграції.

Запропоновані Інститутом рекомендації становлять інтерес для усіх причетних до державотворення

20–21 листопада Україну відвідає Прем'єр–міністр Хорватії Андрей Пленкович у рамках першого офіційного візиту. «Пленкович зустрінеться з главою українського уряду і хорватськими підприємцями у понеділок на економічному форумі», — повідомили в прес–службі посольства Хорватії в Україні. Андрей Пленкович — політик, відомий підтримкою нашої країни. Раніше він очолював делегацію Європарламенту в Комітеті асоціації Україна–ЄС (Інтерфакс–Україна)

Навколо Землі на «соняшнику»

Сімейна пара із Дніпра подорожує, щоб розповідати жителям планети про Україну

Маріанна та Віталій: за спиною — Перу.

Подружжя із Дніпра Маріанна Гавриленко та Віталій Танцюра нині, як вони кажуть, «розкладають по поличках» враження, що вони їх отримали в тільки-но здійсненій кругосвітній подорожі. За рік наші земляки подолали 66 тисяч кілометрів і побували в 51 країні, розташованій в Європі, Америці та Азії). Втім, за їхніми словами, систематизацію вражень вони вже поєднують із заробляням грошей для нової подорожі, яка, що як і ті, що вже відбулися, буде наповнена Україною. Адже, як розповідають Маріанна й Віталій, ними рухає не тільки «пристрасть до зміни місць», бажання пізнати нашу планету «зблизька», на відстані витягнутої руки, а й прагнення розповісти жителям Землі про сучасну Україну та людей, які проживають у ній. «Голос України» поговорив із мандрівниками після їхнього повернення додому.

Автомобіль допоміг знайти співвітчизників

— Як корабель назвете, так він і попливе... Здається, ваш автомобіль нікого в Старому й Новому Світі не залишив байдужим. Мабуть, привертав до себе погляди людей, як сонечко притягує «обличчя» соняшників. Ви й назвали ваш позашляховик — соняшник.

Віталій: — Рідний колір нашого засобу пересування — сірий. Але їхати на сірому позашляховику до людей, щоб розповідати їм про квітучу яскраву Україну?.. Ні, звичайно! Спочатку ми хотіли прикрасити наш «корабель» просто автовишиванкою, потім — автовишиванкою з петриківським розписом. У результаті пошуку образу нашого судна виникла ідея «засадити» його соняшниками. Машина в національних кольорах і соняхах, справді, привертала до себе увагу й навіть стала причиною декількох ДТП, на щастя, незначних. Трапилося це в Європі, де дорожній рух набагато жвавіший, ніж у Південній Америці, де можна проїхати кілька сотень кілометрів, не зустрівши жодної душі. Зате в Узбекистані, яким пролягав азіатський етап нашої експедиції, жовто-блакитний, розмальований соняшниками автомобіль, викликав справжній ажіотаж. Річ у тому, що дорогами цієї країни бігають усі суцільно білі автомобілі, зрідка можна побачити машину навіть сірого кольору. До речі, Узбекистан нам сподобався гостинністю та приязністю жителів, що компенсувало деяку «неразв'язливість» сфери послуг і нерозвиненість інфраструктури.

Маріанна: — Проте саме наш автомобіль допоміг нам познайомитися з нашими співвітчизниками у Бразилії. Ми тільки в'їхали в цю країну, ночували в припаркованому біля заправки автомобілі, як рано-вранці нас розбудив крик: "Україна! Україна!" Протерли очі й побачили людину, яка мало не танцювала навколо нашого авто. Поцікавилися причиною настільки незвичної поведінки незнайомця, і той розповів, що, розпізнавши в нас українців, хоче познайомити нас із співвітчизниками. «У містечку неподалік живуть українці. Вони такі дружні! Ви обов'язково відвідайте їх!» — закликав нас доброзичливий бразилець німецького походження. Розмова велася англійською мовою, якою ми трішечки володіємо. Певна річ, що ми не могли проігнорувати цю пропозицію. Містечко, до якого приїхали, справді, населене нащадками переселенців із Західної України. Проїжджаючи, ми побачили чимало слов'янських облич. Нас зупинила група дітей, щоправда, вони не розмовляють українською, але вважають себе українцями, на доказ чого діти пред'явили світлини свого танцювального ансамблю «Веселка» і запросили поїхати із ними. Нам пощастило познайомитися з поважною пані Оленою, привезеною сюди батьками у 30-ті роки, яка розмовляє такою чистою співучою мовою, що неможливо було не зачаруватися. Музей, хранителем якого пані Олена працює багато років, вразив унікальністю експонатів. Одяг перших поселенців, предмети їх побуту — це було дуже цікаво. Поспілкувалися ми — знову-таки українською мовою — і з настоятелем місцевого православного храму. До речі, біля входу до музею стоїть пам'ятник Тарасу Шевченку».

Маріанна та Віталій у посольстві України в Аргентині.

Увічнений мало не в кожній столиці

— Відомо, що в Південній Америці, що свого часу «відкрила двері» для емігрантів із України, досить багато споруджено пам'ятників Великому Кобзареві. Чи зустрічалися вам вони, крім того, про який ви згадали, чи не ставили собі за мету — порахувати їх?

Маріанна: — Під час нашої подорожі по Старому Світу ми зрозуміли, що Тарас Шевченко ввічнений мало не в кожній європейській столиці. Що стосується Нового Світу, то не можемо сказати, що Кобзар часто зустрічався нам. Щойно прибули до Аргентини та зателефонували до посольства, одразу одержали запрошення побувати на відкритті пам'ятника Тарасу Шевченку в одному із центральних парків Буенос-Айреса. Втілений у камені аргентинським автором образ молодого Кобзаря дещо відрізняється від його традиційного «прочитання» в Україні. Південноамериканський скульптор зобразив його скоріше бунтарем, ніж філософом, але, як мені здається, не дуже погрішив проти істини. Шевченко, до речі, зустрів нам у Ташкенті, і ми негайно сфотографувалися поруч із ним.

— Ви казали, що напередодні вашої експедиції направили листа до Міністерства закордонних справ України із проханням, щоб посольства й консульства нашої країни у закордонних країнах надавали вам посильне сприяння у вашій місії. До вашого прохання прислухалися?

Маріанна: — Так, ми не маємо права ремствувати на неуважність до нас представників дипломатичних служб. Завдяки співробітникам посольств і консульств відбулося чимало зустрічей з нашими співвітчизниками, наприклад, у тій само столиці Аргентини. Наших колишніх співгромадян цікавили особливості національної політики, події на сході країни, ставлення громадян України до керівників. Суперечливе почуття я відчула, спілкуючись із колишніми співвітчизниками... З одного боку, радував їхній інтерес до Батьківщини, до її коренів і сучасного життя. З яким захопленням, наприклад, наші колишні співвітчизники брали участь у майстер-класах із виготовлення ляльок-мотанок, які я проводила. З другого — було прикро за те, що Батьківщина не змогла створити умови для того, щоб ці енергійні, розумні люди, котрі нині працюють на благо інших держав, залишилися в Україні, яку продовжують залишати її громадяни.

Гондурас ще дасть нам фору

— Південна Америка дала ще підстави сказати: «За державу кривдно»? Або на тлі Гондурасу та іже з ним країн ви могли сказати щось на зразок: «А в Україні, з'ясовується, не все так і погано»?

Віталій: — Знаєте, ми, готуючись до експедиції по Америці, недаремно вважали, що цей етап подорожі виявиться найцікавішим. «Бабуся Європа» майже не здивувала нас, на відміну від Америки, що зруйнувала деякі стереотипи, зокрема й щодо Гондурасу, що насправді виявилася державою зі значно вищим рівнем життя, ніж в Україні. Тож символом відстою Гондурас величають безпідставно... Ми не побачили тут «краху й загнивання», як, втім, і в багатьох південноамериканських країнах. Дуже приємно здивував Чилі. Тож «прикрості за за державу» траплялися. Наприклад, коли ми спостерігали за 80—90-літніми аргентинцями, які приходили до ресторанчиків, щоб танцювати танго. Підтягнуті, доглянуті, вони раділи життю, немов 18-літні, начебто все в них попереду. Ми відчували захоплення цими людьми, але й глибокий смуток, думаючи про наших ветеранів, яким судилася боротьба за виживання і яким, зрозуміло, не до танців.

З Баку виїхали без гіпсу й діамантів

— Ви об'їздили майже всю Південну Америку, піднялися по Панамському перешийку до Мексики, дісталися Лос-Анджелеса. Далі була Азія, старт у Владивостоці. Чим запам'ятався азійський етап експедиції?

Віталій: — Він проходив по російському Далекому Сході, який начебто б застряг у 90-х роках, Монголії, що залишилася в 50-х роках (столиця Улан-Батор за архітектурою й розмірами нагадала наш Павлоград), Казахстану, Узбекистану, Азербайджану й Грузії. Вразили Байкал, чия слава найкрасивішого озера ніскільки не перебільшена, Алма-Ати та пейзажі, що оточують казахську столицю. У Баку, де знімалася «Діамантова рука», пройшли слідами Юрія Нікуліна й Андрія Миронова. Руку не ламав, але «черт подери!» сказав із превеликим задоволенням.

— Ваша машина в українських національних кольорах, вишиванки, футболки із логотипом «Ukraine's Open Heart» («Відкрите серце України») не викликали негативної реакції, коли ви їхали територією Росії? Свого часу вас лякали провокаціями навіть у Європі — мовляв, у проросійських країнах вас можуть зустріти дуже неприязно? Що тут уже казати про Росію з її складним ставленням до нашої країни...

Маріанна: — Ні, ми не відчули ніякого негатива у ставленні до нас із боку жителів Росії, як, втім, і всіх інших держав, територіями яких пролягала наша експедиція. Можливо, "Відкрите серце України" спонукало людей із різних країн відкривати й нам у відповідь свої серця. Все було дуже класно — і природа Південної Америки й Азії, де багато заповідників і національних парків, і привітність людей — дуже різних, але єдиних у своєму бажанні бути щасливими, які здебільшого і вміють втілювати свої мрії та цілі.

Галапагоси — це досяжне. Треба тільки захотіти

— Що думаєте робити із «прикрістю за державу»? Чи не переросте вона в якісь нові проекти, націлені на облаштованість України?

Маріанна: — Нам ще потрібно осмислити цей рік. Але достоту ясно — і щоб зрозуміти це, не треба було вирушати у подорож трьома частинам світу: ніхто за нас, українців, розбудовувати нашу країну не буде, і кожний громадянин повинен бути внеском у становлення та зміцнення нашої Батьківщини. Треба піднімати себе з диванів і розставляти орієнтири. Мій чоловік дуже хотів побувати на "Дорозі смерті" у Болівії (якось він побачив фільм на CNN і загорівся бажанням проїхати нею) і на Галапагоських островах. Він здійснив свою мрію. Для мене неприйнятні відмовки на зразок «немає коштів». Знаєте, скільки середньостатистичний українець витрачає грошей у рік на одяг? 15 тисяч гривень! Життя не вистачить, щоб зносити всі ці обновки та покупки. Просто ми, на жаль, так влаштовані — заздалегідь уважаємо, що в нас нічого не вийде, нічого, сподіваємося на когось. А потрібно включити свою енергію, яка ще не вичерпалася, і спрямувати її на творення. І жителі того ж Гондурасу, схоже, зрозуміли це краще й скоріше, ніж ми.

Ольга ПЕРОВА.

Фото надано автором.

Південноамериканський скульптор представив Кобзаря скоріше бунтарем, ніж філософом

Обачність у підході до міжнародних справ

У самісінькому центрі Нью-Йорка, на 5-й авеню, де розташований знаменитий хмарочос Trump Tower триває інтенсивна робота: майбутній президент і його найближче оточення вирішують, хто ввійде до «команди» наступного господаря Білого дому. Завдання непросте: новій адміністрації потрібно зробити майже 4000 політичних призначень, при цьому багато хто із кандидатів на ключові посади мають одержати добро від Сенату.

Хто ж увійде до кабінету Трампа і як це вплине на його політичні рішення? Ясності усе ще мало: офіційно підтверджено два призначення, але інші можуть надійти будь-якої миті. На тлі зростаючої стурбованості про складності відносин з Росією, в американських ЗМІ було багато коментарів із приводу дзвінка Путіна. Але при цьому не залишили без уваги й телефонну бесіду Трампа із Президентом України.

«Президент України просить Трампа про підтримку в протидії «російській агресії», проголосив заголовок **The Wall Street Journal,** яка підкреслила, що Порошенко переговорив з новообраним американським лідером «через день після розмови того з Путіним». — На цьому зробило акцент і впливове видання **Politico**: «Усього через день після розмови із президентом Росії, Дональд Трамп переговорив з українським Президентом Петром Порошенком, чия країна продовжує боротися з російською окупацією й анексією її території».

Ця тема одержала розвиток у четвер: після прес-конференції Президента Обами й канцлера Ангели Маркель у Берліні американські ЗМІ зарясніли заголовками про те, що Трамп повинен «дати відсіч» Росії, якщо її дії суперечитимуть американським цінностям і міжнародним нормам. Телекомпанія **NBC** зазначила, що Обама висловив сподівання на те, що майбутній президент не використовуватиме методи Realpolitik для укладення угод з Росією відносно України й Сирії. «Обама та Меркель одностайно попереджають Трампа про обачність у підході до міжнародних справ», озаглавила свій репортаж із Берліна **The Los Angeles Times.** Газета відзначила, що хоча обидва лідери відзвималися про Трампа дипломатично, «жодних сумнівів у тому, що вони хотіли сказати не було: Трамп не повинен намагатися внести більші або раптові зміни в зовнішню політику США, оскільки це може мати серйозні наслідки для геополітики та світового порядку».

Про ймовірність таких змін можна тільки гадати, чим політологи та преса й займаються, намагаючись роздивитися в призначеннях Трампа ключі до розуміння майбутньої політики, зокрема стосовно Росії й України. У цьому контексті звертає на себе увагу матеріал про телефонну розмову Президента Порошенка й Трампа, що з'явився 15 листопада на консервативному інтернет-порталі **Breitbart**. Річ у тому, що його колишній керівник Стів Беннон, який виконував функції глави предвиборчого штабу Трампа, був у неділю призначений на посаду головного стратега Білого дому. Це призначення викликало негативну реакцію в різних колах, хоча низка політиків виступили на його захист. Наприклад, колишній губернатор Аляски Сара Пейлін назвала Беннона патріотом і «пристрастим захисником свободи». Хай би там як було, призначення показує, що Беннон вочевидь користується довірою Трампа, а той, як зазначають оглядачі, не може не покладатися на свого головного стратега під час оцінки питань внутрішньої й зовнішньої політики.

У статті в Breitbart її автор Френсіс Мартелл відзначає, що співробітництво в справі «протистояння російській агресії», на яке розраховує Президент України, є одним зі складних питань, що стоять перед новообраним президентом. Роз'яснюючи суть проблеми, Мартель пише, що «Путін вторгся в Україну в 2014 році, спочатку допомагаючи проросійським сепаратистським групам, а потім розмістивши в регіоні російські ресурси. У березні того ж року Путін заявив, що український Крим став російським і відтоді колонізував його, розмістивши там військові частини».

Як зазначає автор, Президент Обама спочатку радив Києву уникати конфронтації з Путіним, однак заклики дати відсіч Москві звучали дедалі сильніше, особливо після того, як «проросійські сили, використовуючи російську зброю, збили в небі України цивільний літак, продемонструвавши масштаби порушення територіальної цілісності країни».

Мартель підкреслює, що в той час багато впливових політиків, як демократи, так республіканці, наполягали на необхідності надання військової допомоги Україні.

Олександр ТАУКАЧ.

Нью-Йорк.

Лідери обговорюють продовження санкцій проти РФ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учора тему продовження санкцій ЄС щодо Росії та можливого накладання нових обмежень у зв'язку із бомбардуванням в Алеппо обговорили в Берліні у рамках консультацій лідерів країн-членів ЄС за участю Президента США Барака Обами. «Ми продовжуємо бути поруч з народом України та підтримувати основний принцип, що держави мають право визначати свою власну долю. І ми обговорювали важливість збереження санкцій, поки Росія повністю не виконає Мінські угоди», **— заявив у четвер Б. Обама на спільній прес-конференції із канцлером Німеччини Ангелою Меркель, пише «Європейська правда».**

Зазначимо, поки лідери обговорюють долю європейських обмежень проти РФ, термін яких закінчується у січні наступного року, країни продовжують розширювати російський санкційний список. Зокрема, Швейцарія додала до «чорного списку» так званих депутатів Держдуми РФ від Криму, які потрапили раніше до санкційних переліків США та ЄС, йдеться в повідомленні швейцарського Державного секретаріату з економічних справ. Нагадаємо, що йдеться про Руслана Бальбека, Костянтина Бахарєва, Дмитра Бєліка, Андрія Козенка, Світлану Савченко і Павла Шпера.

Окрім того, напередодні, як пише Reuters, міністр закордонних справ Канади Стефан Діон закликав усі країни продовжувати зберігати в силі обмеження проти Росії, запровадженні через ситуацію в Україні.

Альянс — заради миру і процвітання

Прем'єр-міністр Японії Шіндзо Абе став першим іноземним лідером, з яким зустрівся новообраний президент США Дональд Трамп. Переговори тривали півтори години. По їх закінченні Шіндзо Абе заявив журналістам телекомпанії NHK: «Я переконався в тому, що Трамп, обраний наступним президентом, — це лідер, якому можна довіряти».

Про зустріч в Нью-Йорку було домовлено під час телефонної розмови, коли японський очільник зателефонував привітати Дональда Трампа з обранням.

«Я вважаю, що це велика честь — мати можливість першим зі світових лідерів провести переговори. Я хотів би обговорити з Дональдом Трампом наші плани на майбутнє», — сказав Абе перед вильотом. Він заявив, що сподівається встановити довірливі відносини з новообраним президентом, адже альянс із США є ядром політики Токіо у сфері безпеки. «Цей альянс працює тільки на основі довіри», — підкреслив Абе. І саме такі відносини дадуть змогу співпрацювати в інтересах миру і процвітання.

Абе не розповідав про конкретні деталі обговорень, пославшись на те, що зустріч була неофіційною. Водночас він зауважив, що пояснив співрозмовнику суть «своїх принципових поглядів на різні питання». Шіндзо Абе також повідомив, що вони з Дональдом Трампом домовилися зустрітися знову — у зручний для цього час, аби провести більш поглиблені переговори з широкого кола питань.

У четвер Шіндзо Абе вирушив із Токіо у семиденну поїздку, під час якої він побуває, крім США, у Перу та Аргентині. Саме сьогодні в столиці Перу Лімі розпочинається саміт лідерів країн Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва (АТЕС).

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

Нові–Сад обрано столицею молоді Європи

На церемонії фінального раунду боротьби міст за звання молодіжної столиці Європи у Варні було оголошено, що нею в 2019 році стане сербське місто Нові-Сад. Це — одне із найбільших міст Сербії, значний промисловий і фінансовий центр сербської економіки, а також помітне культурне місто в балканському регіоні.

Нагадаємо, що в 2017 році столицею молоді Європи буде болгарське місто Варна. Ще два болгарські міста стали символічними столицями в інших сферах, Софія буде спортивною столицею Європи в 2018 році, а Пловдив — культурною в 2019 році.

Олександр БІЛИК.

На знімку: молодь завжди збирається й розважає народ на площі біля пам'ятника відомому сербському діячеві Святозару Милетичу в центрі Нові-Сад.

Фото автора.

ПЛАНЕТА

Без віз, але з механізмом

«17 листопада Комітет постійних представників узгодив від імені Ради ЄС позицію для переговорів щодо лібералізації візового режиму для України. Він підтвердив пропозицію Комісії надати для безвізового в'їзду для громадян ЄС під час поїздок на територію України і для громадян цієї країни під час поїздок в ЄС, на термін перебування до 90 днів протягом 180-денного періоду», — йдеться у повідомленні, розміщеному на сайті Ради ЄС. «Рада вважає, що набуття чинності лібералізацією візового режиму для України відбудеться одночасно із набуттям чинності нового механізму призупинення (безвізового режиму)», — вирішив Комітет.

«Надавши зелене світло, Рада ЄС продемонструвала свою прихильність безвізовому режиму для громадян України, беручи до уваги, що всі вимоги (Плану дій візової лібералізації) були виконані. Справжні реформи слід заохочувати», — цитує представника словацького головування в ЄС Петра Яворчика «Європейська правда».

Таким чином, тепер Україна спільно з Грузією очікуватиме на розробку і схвалення нового механізму призупинення безвізу. В ЄС очікують, що такі переговори будуть завершені вже найближчим часом. З огляду на це Рада ЄС (головний орган, що ухвалює юридично зобов'язуючі рішення, які стають частиною законодавства ЄС), розпочинає переговори з Європарламентом.

У Туреччині готується нова конституція без посади прем'єра

У проекті нової конституції Туреччини, який передбачає встановлення президентської системи правління в країні, не передбачається пост прем'єр-міністра. «У нас буде президент, найімовірніше, і віце-президент, як у США. Але можливо, у нас буде на одного віце-президента більше», повідомив журналістів у четвер міністр лісового та водного господарства Вейсел Ероглу, передає державне інформагентство Анадолу.

Турецькі ЗМІ відзначають, що зараз для проведення референдуму необхідно 330 голосів депутатів 550-місцевого парламенту. Міністр підкреслив, що, мабуть, пропозицію про прийняття нового основного закону Туреччини буде винесено на загальне голосування наступної весни за підтримки депутатів від правої Партії націоналістичного рух (ПНР).

Опозиція та громадяни, що її підтримують, не згодні з цим рішенням і вважають, що перехід на президентську форму правління перетворить Туреччину на авторитарну державу. Щоправда, міністр Вейсел Ероглу заявив, що повний текст проекту нової конституції ще невідомий, але натякнув: члени уряду не зможуть бути одночасно й депутатами. «Зараз обговорюється система, за якої законодавча й виконавча гілки влади працюватимуть окремо», — повідомив він. Міністр додав, що нова конституція дасть змогу президентові керувати певною партією, а це значить тільки одне — Ердоган знову може відновити зв'язки з Партією справедливості та розвитку, біля основ створення якої він стояв і яку змушений був покинути після обрання на пост глави держави.

За словами міністра Ероглу, наступні президентські та парламентські вибори у країні відбудуться 2019 року. А турецька газета «Hurriyet Daily News» у своєму коментарі висловила думку, що поправки, що їх вносять до законодавства, дозволять Ердогану залишатися президентом до 2029 року, тобто ще два п'ятирічні терміни.

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.

У Середземному морі протягом 2016 року загинули щонайменше 4 620 біженців (Міжнародна організація з міграції)

Спалах АЧС зареєстровано на сільгосппідприємстві в селі Кохівка на Одещині, де за три дні загинули 104 свині. Правоохоронці облаштовують блокпости на трасі Ананьїв—Троїцьке в районі села Шелехове та на межі з селами Великобоярка і Шайтанка. Тривають підготовчі роботи для утилізації поголів'я комплексу, *повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков*

Пістолети марок Crosman C11, Байкал 651, Байкал 654, Ekol Viper та оптичний прилад нічного бачення вилучили у громадянина Росії, який постійно мешкав в Ужгороді, співробітники СБУ спільно з поліцією. Правоохоронці встановили, що зловмисник переробляв стартові пістолети на травматичні для подальшого продажу, *інформує наш власкор Василь Нитка*

РЕГІОН: ЛУГАНЩИНА

«На вулиці ніхто не ночує», —

запевняє влада, коментуючи ситуацію на КПВВ «Станиця Луганська»

На контрольному пункті в'їзду/виїзду в Станиці Луганській вже відпрацьовано чіткий алгоритм дій рятувальників і органів влади на випадок, якщо на момент закриття КПВВ залишаються люди, які не встигли пройти контроль і змушені ночувати в Станиці. «На вулиці ніхто не залишиться, — каже голова Станично-Луганської райдержадміністрації Юрій Золкін. — Є кілька пунктів обігріву. Насамперед, це намети ДСНС, де люди можуть попити гарячого чаю, за бажанням — повечеряти кашею. Крім того, ми розміщаємо людей у будівлі нашої районної лікарні, в адміністративних приміщеннях райради».

У свою чергу керівник Луганської облВЦА Юрій Гарбуз дав доручення змінити графік руху автобусів до КПВВ «Станиця Луганська», щоб пасажири встигали проходити пункт пропуску за час його роботи. Однак перший заступник голови Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ Александр Хуг закликає сторони конфлікту на Донбасі забезпечити цілодобовий пропуск громадян через контрольні пункти в'їзду/виїзду в зоні АТО. На його думку, КПВВ часто обстрілюють. Люди стають заручниками часу і стоять на КПВВ навіть уночі. «Потрібно скоординувати закриття пунктів пропуску, щоб такі ситуації не повторювалися. Вони мають працювати цілодобово», — зазначив Хуг.

Маленькі пацієнти чекають на свою лікарню

Обласна дитяча клінічна лікарня, яка після окупації Луганська облаштовується в Лисичанську, до кінця року відкриє відділення психоневрології, урології, травматології, операційний та адміністративний блоки. Нині ремонтні бригади кладуть нові кахлі, встановлюють вікна, двері і проводять комунікації. Завдання будівельників — закінчити ремонт якісно і вчасно. Адже цих приміщень чекають і лікарі, і маленькі пацієнти. Медики зазначають, що ремонт виконується дуже швидко, з урахуванням усіх побажань і вимог. 32 млн. грн. на ремонт приміщення виділено з обласного бюджету. Сьогодні в лікарні перебувають 264 дитини — це максимальна наповненість. Більшість пацієнтів потребує екстреної допомоги.

Очищення стічних вод без метанолу

На Сєвєродонецькому «Азоті» досягли якісного очищення стічних вод без використання дорогого метанолу в результаті проведених удосконалень, у тому числі й виконання великого обсягу ремонтних робіт на обладнанні, трубопроводах і гідроспорудах цеху. З травня 2014 року виробництво метанолу було зупинено через початок бойових дій. Оскільки «Азот» — єдиний виробник цієї продукції в Україні, її довелося б імпортувати за високими цінами.

Нині на підприємстві очищається майже 15 тис. куб. м міських стоків на добу. Раніше на витрачалося майже 1 тис. тонн метанолу на рік. Очищені стічні води за всіма показниками відповідають чинним санітарним нормам.

Керівництво підприємства організувало проведення робіт без залучення сторонніх організацій — усе виконано силами ремонтної служби «Азоту» і персоналу цеху нейтралізації та очищення промислових стоків, а стан вод аналізує центральна лабораторія.

Павло ВОРОНЦОВ.

Прокурори подарували броньовик для морської піхоти

Бойову розвідувально-дозорну машину БРДМ-2 прокурор Вінницької області В'ячеслав Соколовий передав командиру батальйону морської піхоти майору Ігорю Попадюку. Придбали техніку за власні кошти працівників прокуратури.

— Це ще один наш внесок на підтримку тих, хто захищає країну від сепаратистів і російських найманців, — розповів В'ячеслав Соколовий. — Коли оголосили про збір коштів, відгукнулися не тільки нинішні працівники прокуратури, а й ті, хто вже перебуває на заслуженому відпочинку.

За словами пана Соколового, їхній колектив неодноразово долучався до підтримки військових. Про потреби дізнаються від обласної і міської влади. Зокрема, довідалися про те, що морським піхотинцям потрібна розвідувально-дозорна машина.

Комбат Ігор Попадюк, який прибув до Вінниці отримати техніку (її передавали у дворі прокуратури), каже, що машини саме такої модифікації у їхньому підрозділі нема. Звернув увагу, що БРДМ трохи модернізували. Зокрема, розширили оглядове вікно для водія.

— Переваги такої машини в тому, що на ній можна долати і водні переправи, — наголошує майор.

Комбат вдячний землякам, сам він родом з Вінниці, за постійну підтримку їхнього підрозділу. Каже, різні організації, установи, підприємства, приватні структури допомагають продуктами, іншими потрібними речами, а тепер матимуть подарунок, на який навіть не сподівалися.

— Перед тим як доставити машину у підрозділ, відправимо на один із заводів, де на неї встановлять озброєння, — повідомив комбат.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

На знімку: прокурор Вінницької області В'ячеслав Соколовий передав комбату морської піхоти майору Ігорю Попадюку бойову машину, що вкрай потрібна чорним беретам, праворуч — голова Вінницької облдержадміністрації Валерій Коровій.

Фото автора.

ФОТОФАКТ

У День морської піхоти начальник Генерального штабу ЗСУ Віктор Муженко особисто привітав лицарів чорних беретів 36-ї окремої бригади морської піхоти. У Широкіному та Маріуполі генерал армії нагородив військовиків. Майже 20 бійців отримали ордени Богдана Хмельницького, «За мужність», медалі та відзнаки Міноборони та Генштабу, грамоти від Кабміну, а командира бригади полковника Дмитра Делятицького *(на знімку)* ***нагороджено іменною зброєю. Крім того, було присвоєно чергові звання.***

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Суд захистив права добровольця

На фронт Олександр Бабіч пішов без повістки з військкомату. А тепер довелося звертатися до суду, щоб захистити права учасника АТО. Деснянський суд Чернігова встановив юридичний факт участі добровольця в бойових діях, пов'язаних із захистом незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України. Юристи правового центру «Справедливість» подали заяву на встановлення юридичного факту участі чернігівця в боях на сході та супроводжували справу в суді. Починав Олександр стрільцем в селі Піски під Донецьком і продовжує воювати нині з короткими періодами ротації. Його участь в АТО підтверджено не тільки свідченнями та довідками, офіційними даними, а й нагородами, фото-, відеоматеріалами, наказами.

Василь ЧЕПУРНИЙ.

Чернігів

Преміювали самі себе

На Дніпропетровщині двоє голів місцевих рад вирішили преміювати самі себе. Перший — голова Тернівської райради у м. Кривий Ріг Віталій Солод. Тернівський районний суд звинуватив посадовця в тому, що він не заявив про конфлікт інтересів під час голосування ради за нарахування йому премії у розмірі 180% окладу. Посадовця визнано винним і призначено 3 400 грн. штрафу. Однак з рішенням суду самопремійований не згоден і подаватиме апеляцію. А один із сільських голів Юр'ївського району видав собі чотири премії, три з яких — у розмірі 100% окладу. Суд першої інстанції визнав його винним, але той подав апеляцію. Проте Апеляційний суд Дніпропетровської області залишив її без задоволення. Тож ті ж само 3 400 грн. штрафу йому доведеться заплатити.

Олена ЧЕРНЯВСЬКА.

Дніпропетровська область.

ЦИФРА

Майже 306 тис.

мешканців Хмельниччини перебуває на обліку в Єдиному державному автоматизованому реєстрі осіб, які мають право на пільги. Це практично кожен четвертий житель області. З початку року їм було нараховано 272,4 млн. грн. як пільги на оплату ЖКП. Іще 15,5 млн. становили пільги на придбання твердого палива та скрапленого газу.

Вл. інф.

Родини учасників АТО забезпечили дровами

На Сумщині майже всі сім'ї учасників АТО, котрі звернулися з відповідними заявами, вже забезпечені дровами. Із 1103 родин їх завезли 951, для решти це зроблять найближчим часом. Охочих значно більше, ніж минулого року: тоді такими пільговими послугами було охоплено лише 711 сімей. За бажанням кожному домогосподарству завозять або 5 кубометрів дров дерев твердих порід, або 6 кубометрів — м'яких порід. Це коштує 2 тис. грн., але гроші за громадян лісогосподарським підприємствам платять управління та відділи соціального захисту населення.

Володимир ЧЕРНОВ.

Сумська область.

1155 мешканців Рівненщини з початку року обрали контрактну службу в ЗСУ (Олександра ЮРКОВА)

Змагалися комп'ютерні генії

На Тернопіллі стартував XI обласний конкурс юних інформатиків, аматорів комп'ютерної техніки, приурочений до Дня Гідності та Свободи. Двадцять його учасників протягом дня розв'язували складні завдання з програмування, web-дизайну та офіс-менеджменту.

Тернопільський обласний комунальний центр науково-технічної творчості школярів та учнівської молоді та Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя у навчальних класах та лабораторіях прийняли кращих.

Компетентне журі перше місце присудило команді Галицького коледжу ім. В'ячеслава Чорновола (Тернопіль). У номінаціях «Офіс-менеджмент» перемогла учениця 11 класу спеціалізованої школи I—III ступенів із села Васильківці Гусятинського району Марія Мельник, «Програмування» — вихованець комунального закладу Тернопільської міської ради «Станція юних техніків» Микола Заярний, «Web-дизайн» — вихованець гуртка «Основи web-технологій» Кременецького районного центру дитячої творчості Павло Тимошенко.

Галина МИКОЛИН.

Тернопільська область.

Фото надане автором.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...на місці пасовища буде електростанція

Сонячна електростанція з'явиться до кінця року в селищі Суворовому Ізмаїльського району Одеської області. З початку листопада тут тривають роботи з планування місцевості. Як розповів селищний голова Петро Генчевський, на ділянці майже шість гектарів, де раніше було пасовище, розмістять 9 300 панелей потужністю 235 Вт кожна. Загальна потужність станції становитиме 2,8 МВт.

— Електроенергія надходитиме в енергетичну систему України, — пояснив Петро Генчевський. — Тут створять 10 постійних робочих місць, двічі на рік планується залучати сезонних працівників. Нині реалізується перший етап проекту, а саме: планування території, будівництво огородження, облаштування під'їзної дороги, встановлення стійок для фотоелементів і зведення адмінбудівлі.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

...енергетики таки вийшли на страйк

Працівники «Запоріжжяобленерго» вийшли на площу перед облдержадміністрацією. «Голос України» вже повідомляв про відтермінування страйку колективу ВАТ «Запоріжжяобленерго» з 14 на 18 листопада. І ось подія, про яку так довго говорилося, таки сталася. Причина — двомісячна заборгованість з заробітної плати шеститисячному колективу компанії. А все почалося з рішення НКРЕКП щодо «нульового алгоритму», за яким фактично всі кошти з рахунків ВАТ «Запоріжжяобленерго» (майже 30 мільйонів гривень) щоденно перераховуються на рахунки ДП «Енергоринок». Після переговорів із енергетиками та представниками запорізької влади у НКРЕКП пішли на незначні поступки у тому алгоритмі на суму 25,4 мільйона гривень. Втім, це навіть не дало змоги закрити борги із зарплати за вересень. Нині загальна їх сума становить майже 60 мільйонів гривень.

У страйку беруть участь три тисячі працівників «Запоріжжяобленерго», окрім тих, хто задіяний на виконанні термінових технічних робіт.

Нагадаємо, що НКРЕКП мотивує свою непоступливість величезною дебіторською заборгованістю споживачів електроенергії та низькою активністю енергетиків з повернення собі тих боргів. Вони за багато років сягнули 1,2 млрд. гривень. У відповідь енергетики кажуть, що боржниками є або державні підприємства, або ті, кому вимкнути подачу електроенергії в рамках «екологічної броні» просто неможливо.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

...дорогу перекрили, щоб... дозволили їздити

Учора хмельницькі власники автомобілів з іноземною реєстрацією проводили акцію протесту на виїзді із Хмельницького на трасі, що з'єднує обласний центр із Вінницею. Вони перекрили рух, щоб вкотре привернути увагу столичної влади до своїх проблем. Адже водії змушені кожні п'ять днів виїжджати за кордон, щоб підтвердити своє право на користування авто. Як повідомили протестувальники, акція мала попереджувальний характер. Пікетувальники обіцяли, що пропускатимуть рейсові автобуси й автомобілі, в яких перебувають діти.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Розширили співоче коло

Вихованці фольклорного ансамблю «Співоче коло» і танцювального колективу «Радість» Луцького палацу учнівської молоді на запрошення Фундації промоції та розвитку Бещад відвідали місто Бжозов (Республіка Польща). Там спільно з ровесниками з сусідньої держави з міста Тернобжек взяли участь у проекті "Україно-польські народознавчі традиції». Кожен колектив презентував фрагменти весілля свого краю.

Місцем проведення заходу став відпочинковий комплекс «Чардворек» (колишня резиденція перемишльських митрополитів). Учасники ансамблю «Співоче коло» проводили спільні репетиції зі своїми колегами, на яких познайомилися з весільними піснями польського краю. Ансамбль «Радість» підготував для закордонних друзів цікаву програму волинських танців. Окрім того, діти пізнавали краще один одного під час екскурсій, прогулянок на конях **(на знімку)**, спільних майстер-класів.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Фото управління освіти Луцької міської ради.

РЕГІОН: ХЕРСОНЩИНА

Чемпіонка Паралімпіади–2016 поєднала долю з бійцем

Одна з найтитулованіших українських плавчинь — триразова чемпіонка світу та чемпіонка Паралімпіади-2016 у Ріо-де-Жанейро Ліза Мерешко вийшла заміж. Свою долю вирішила поєднати із бійцем ЗСУ. Обранець дівчини, яку в Херсоні з гордістю називають «наша золота рибка», служить контрактником у зоні АТО. Нині його частина перебуває під Мар'їнкою. Щоб взяти шлюб, 28-річний Вадим отримав від командування короткотермінову відпустку. А потім повернеться на передову. Ліза, яка працює викладачем у Херсонському національному технічному університеті, також взяла відпустку.

Власкору «Голосу України» Ліза Мерешко розповіла, що із коханим знайомі вже рік. Ще 8 березня, приїхавши із зони АТО у відрядження, він запропонував їй руку та серце. І тоді вона Вадимову пропозицію із радістю прийняла. Але весілля вирішили відкласти на той час, коли завершаться Паралімпійські ігри у Ріо, і долі поєднали тільки тепер. Ліза каже, що їхати у весільну подорож молодята поки що не збираються. Вони просто хочуть якомога довше побути разом, адже незабаром судженому чемпіонки знову їхати на війну.

Нагадають Криму про полеглих

Мешканців окупованого Криму, котрі перетинають адмінкордон, на материковій Україні зустрічатиме нагадування про кримчан, які віддали життя за свободу та єдність Батьківщини. У Каланчацькому районі Херсонщини розпочали підготовчі роботи для встановлення пам'ятника героям у вигляді ордена — Хреста Симона Петлюри. Поруч із ним на восьмиметровій щоглі майоритиме український прапор, а ще височітимуть гранітні стели з іменами та прізвищами полеглих бійців, які не змирилися з російською агресією і піднялися на захист своєї землі. Майже два десятки з них посмертно нагороджені орденами «За мужність» та Богдана Хмельницького.

Пам'ятний хрест постане біля села Ставки, саме там, де проходить автотраса на Крим. Бюджетних коштів на це не витрачатимуть: монумент зводять спільно ветерани АТО, патріотично налаштовані активісти громадських організацій та доброчинний фонд — за рахунок спонсорських внесків.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Хутори біля Диканьки стали ближчими до чиновників

У райцентрі Диканька, що на Полтавщині, урочисто відкрили оновлений Центр надання адміністративних послуг. Діятиме він у приміщенні відділу агропромислового розвитку РДА. Задля цього з районного бюджету виділили загалом понад 400 тисяч гривень. Тож тепер фахівці приймають земляків у двох обладнаних новітньою комп'ютерною та оргтехнікою кімнатах. Є також зала очікувань з інформаційними стендами та зразками документів, які можна заповнити заздалегідь. Приміщення облаштовували з перспективою розширення спектра послуг, які в ньому надаватимуть.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

На приціл поліцейського потрапив... вовк

Спочатку на сполох забили мешканці верховинського села Верхній Бистрий Міжгірського району Закарпаття, котрим надокучили вовки. Тож лісова охорона тутешнього лісництва влаштувала облаву на сіромахів. До їхньої групи долучився і 35-річний капітан Міжгірського відділення Національної поліції Іван Іваниш. Саме йому вдалося влучним пострілом підкосити хижака, який виявився здорованем — важив шістдесят кілограмів **(на знімку)**. Щоправда, два його «побратими» втекли.

Мисливці зі стажем кажуть, що вполювати вовка дуже складно, бо він обережний і надто кмітливий. Буває, що безрезультатно завершуються тижневі мисливські вояжі хащами.

— Останніми роками значно побільшало вовків у лісах Міжгірщини, — розповідає активний автор «Голосу України» журналіст Василь Пилипчинець, котрий пише на цю тему чотири десятиліття. — Зростання чисельності пов'язане і з тим, що тепер мало хто займається відстрілом хижаків. А колись навіть преміювали за вбитого звіра. Тож вовки розплодилися і знахабніли: нападають на обійстя горян, де нищать худобу, заїдаючи навіть собак, які прив'язані біля хати. Можуть напасти на дітей і дорослих. Тож мисливцям, лісівникам і поліції додалося роботи.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото надане автором.

Підсумки сільськогосподарського сезону–2016 та прогнози на рік наступний стануть ключовими темами під час Міжнародного конгресу «Аграрний Олімп», який відбудеться у вівторок, 22 листопада, в Києві. Водночас представники найуспішніших сільгосппідприємств держави отримають премії «За внесок у розвиток аграрної галузі України» і спеціальні нагороди від Мінагрополітики

Хліб і Храм

Фермер з сином рятують дерев'яну церкву, що стояла пусткою сто років

РЕАЛІЇ

Дві святині в одвічній пошані у нашого народу — хліб на столі й святість у душі. Молимося хлібові святому і молимося за собори наших душ. Про храм, як про хліб, дбає нині керівник фермерського господарства у селі Мала Ростівка Оратівського району на Вінниччині Микола Мотузюк. Очолюване ним господарство невелике, як і саме село — назва населеного пункту говорить сама за себе. З коштами у фермера негусто, якщо порівняти з тим, що заробляють у більших господарствах. Незважаючи на це, він, хлібороб з діда-прадіда, взявся за святу справу — відбудову старого дерев'яного храму. Допомагає йому син, який працює хірургом в одному з лікувальних закладів столиці. Ще тривають реставраційні роботи, а селяни вже приходять на службу. Через сто років тут знову звучать слова молитви. Відновлюється з руїни стара козацька церква, що постала в селі ще 1776 року.

Ще нема куполів, а вже приходять на молитву

Занепалу будівлю ще не відновили. Зробили тільки стіни й підлогу. Споруда поки що без куполів й хрестів. Потрібно виготовити вікна й двері. Провести оздоблювальні роботи. Розписати інтер'єр. Однак місцеві віряни вже збираються на молитву. Священик з сусіднього села правив службу на свято Покрови, церква має назву Покровської. Після того люди ще два рази запрошували батюшку на молитву.

Храм у селі Мала Ростівка закрили майже сто років тому, після революції 1917-го. Старожили розповідають, що чули від попередників — служба в ньому тривала до того часу, поки до влади не прийшли більшовики. Комуністи почепили замок на дверях святині. Щоправда, під час війни з фашистами окупанти дозволили декілька разів відчинити храм. Для вінчання. Три обряди провів тоді батюшка. У післявоєнний час святиня почала занепадати. До руйнації бездоглядного приміщення доклали руку місцеві безбожники. Насамперед розібрали підлогу. Вона була зроблена з дубових дощок. Далі перейшли до кругляка, з якого поставили стіни. На щастя, не весь матеріал розтягнули.

Місцевий фермер Микола Мотузюк вирішив відновити церкву. Простіше було б спорудити нову. Чому вкладає гроші у «латання» ветхої будівлі?

Навіть стару святиню руйнувати гріх

— Руйнувати храм — гріх, — каже Микола Мотузюк. — Навіть стару церкву я б не взявся стирати з лиця землі. Ми дуже довго думали над дилемою: будувати нову, чи відновлювати стару? Не просто думали. Радилися з фахівцями. Зверталися в наукові й релігійні установи. На основі зібраної інформації прийняли рішення — відбудовувати старий храм.

За словами співрозмовника, у залишках будівлі не вдалося знайти цифри, які б свідчили про час спорудження сільської святині. Всіх цікавив цей факт. Треба було знати, наскільки надійними є старі балки. Допомогла експертиза. Її проводили в Києві в одній з експертних установ.

— Експерти дослідили частину деревини із зрубу, яку ми привезли їм на випробування, — продовжує Микола Мотузюк. — За їхніми висновками, деревині, з якої зроблені стіни церкви, приблизно триста років.

Майстри, які обстежували залишки будівлі, пояснили, що дошки з сосни, з них був зроблений дах, майже повністю перетворилися на порох. Відновлюють церкву деревиною з дуба. З надією, що храм не менше служитиме людям, ніж старий.

Гарна акустика — секрет давніх майстрів

Ще одна причина відновлення старого храму — акустика. Для культових споруд вона має особливе значення. Як пояснили фермеру фахівці, такої акустики, як у дерев'яній церкві, навряд чи вдалося б добитися у новозбудованій споруді. Навіть якби повністю скопіювали план нинішньої будівлі, все одно не досягли б повторення нинішнього результату. «Акустичні особливості дерев'яних церков — це секрет давніх майстрів, не вивчений дотепер, — Микола Мотузюк передає слова, які йому говорили фахівці. — Звук у них не відлунює і водночас не згасає. Незалежно від того, якого розміру споруда — велика чи мала». Спілкуватися йому довелося з багатьма знаючими людьми. Це робив фермер і його надійний помічник син Ігор.

Їздили в спеціалізовані проектні інститути, консультувалися у єпархії. Дізналися багато цікавого, про що не відали раніше. Наприклад, як можна «на око» визначити висоту храму. Для цього у давнину використовували декілька методів. Найпростіший з них: людина повертається до церкви спиною і йде від неї, час від часу зупиняється, нахилившись донизу. Дивитися назад треба між ногами. Коли у такий спосіб стане видно хрест на храмі, треба зупинитися. Відстань від місця зупинки до храму буде такою, як його висота.

Дату встановив краєзнавець: 1776 рік

Сільський голова Чагова, до цієї громади належить Мала Ростівка, Дмитро Грицай повідомив автору публікації, що має документальне підтвердження дати заснування Покровського храму у селі Мала Ростівка.

— Такі документи надав краєзнавець з сусіднього села Мервин Володимир Демчик, — каже сільський голова. — Він проживає і працює у Києві, підготував книгу про історію рідного села. Працюючи над нею, знайшов дату заснування церкви у Малій Ростівці.

— Запис про спорудження церкви у Малій Ростівці зафіксував відомий краєзнавець Леонтій Похілевич, — розповів у телефонній розмові Володимир Демчик. — Було це ще у 1864 році. Тоді вийшла його книга «Сказание о населенных местностях Киевской губернии». В ній подано описи храмів Київської, Черкаської, а також частини Вінницької та Житомирської областей. Нині книга перевидана і є в доступі.

Володимир Демчик встановив також прізвище ієрея храму в Малій Ростівці. За його словами, у Вінницькому обласному архіві є документ під назвою «Ревізійна казка», датований 1795 роком. До нього додається відомість про церкву в Малій Ростівці. Причому, запис зроблено священиком. «Я працював з цим документом, — уточнює співрозмовник. — Щоправда, у ньому священик не вказує дату заснування храму, а тільки називає своє прізвище, кількість вірян, які приходять до храму. Знаю, що на кладовищі біля церкви віднайшли камінь, на якому видно слово «ієрей». Думаю, що це могила саме цього настоятеля храму».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото надано автором.

Такою була церква в Малій Ростівці до відновлення, тепер (на знімку ліворуч) стає схожою на ту будівлю, яку спорудили 1776 року.

ДОВІДКОВО

Нині на Вінниччині, за інформацією керівника відділу охорони пам'яток історії та культури облдержадміністрації, налічується 136 дерев'яних храмів. У травні 2016-го науково-методична рада Мінкультури звернулася до уряду з пропозицією створення державної програми порятунку дерев'яних храмів як визначного історико-мистецького феномену. Поки програма вступить в дію, фахівці радять провести консервацію старих церков. Найважливіше при цьому ліквідувати місця затікання води.

ДО РЕЧІ

Підтримують навіть духовий оркестр

Підприємці, які орендують у селах землю, по-різному проявляють себе у ставленні до місцевої громади. Більшість обмежується сплатою податків і розрахунками з тими, хто передав їм в оренду свої наділи. Деякі з таких керівників, приїжджаючи на поле, буває, навіть не виходять з автомобіля. Селяни кажуть, можливо, бояться набрати пилюки на черевики, або потиснути руку якомусь сільському дядькові, який виявить бажання підійти ближче, щоб розгледіти крутий джип. Дехто з керівників дає грошей, щоб хоч частково відремонтувати дороги, розбиті потужною технікою господарства. А є такі, хто дбає ще й про духовний розвиток села. Здебільшого так вчиняють керівники з місцевих, які народилися, виросли і проживають поруч із земляками.

Депутат Вінницької облради Павло Каленич з Чечельницького району — один з них. Він керує агрофірмою «Ольгопіль», таку само назву має їхнє старовинне село. Більшість закладів соціально-культурної сфери збудовано за участі агрофірми. У місцевому Палаці культури (у цьому випадку слово «палац» повністю відповідає своєму значенню) діють різноманітні гуртки, на заняттях обдарована молодь розвиває свої здібності. Дорогу до Ольгополя, а вона у чудовому стані, як і в селі, знають митці з Вінниці та Києва. Є в селі філія спортшколи. Обладнали прекрасне місце відпочинку — на острові на сільському озері встановили пам'ятник Олександру Пушкіну, який залишив спогад про Ольгопіль, коли їхав з Тульчина до Одеси. «Не хлібом єдиним» — повторена сотні разів фраза багатьма, але це правда, — каже Павло Каленич. — Бо є ще душа, яку треба наповнювати. Я точно знаю, що села мають розвиватися у поєднанні бізнесу й культури». У селі Сугаки Могилів-Подільського району місцеве господарство підтримує духовий оркестр. Герой України Іван Боримський із села Черепашинці Калинівського району за кошти господарства відремонтував сільський Будинок культури, закупив меблі й стільці. Названі керівники роблять це з власної ініціативи.

Їм Бог посилає удачу

Аграрії продовжують відправляти на Донбас солідні вантажі продуктів

АКТУАЛЬНО

Днями голова правління фермерського господарства «Кунчанський» Володимир Пицюк відправляє на Донбас солідний вантаж продуктів. Власне, це він робить не вперше: молодий керівник регулярно підтримує земляків, котрі захищають Україну на її начебто далеких від рідної Хмельниччини східних рубежах. Однак цього разу він відгукнувся на прохання представників «Голосу України» допомогти одному з підрозділів, котрі мають постійну «прописку» в Кривому Розі, але не можуть похвалитися належним забезпеченням ні з боку місцевої влади, ні з боку відомства, під дахом якого перебувають. Утім, це тема іншої розмови...

Якщо чесно, то наш герой не схвалював, аби про нього писали. Бо щиро вважає, що добрі справи не потребують розголосу. Інакше, каже, це не добродійність, а звичайний піар. Погоджуючись у принципі з таким твердженням, ми все-таки вирішили знехтувати побажання Володимира Пицюка. Адже, можливо, його приклад надихне на активніше наслідування інших господарників, тих, хто більше зосередився на власних клопотах й абстрагувався або просто втомився від невтішних новин з фронту. А, проте, там продовжує тривати не імітація війни, не «войнушка», як дехто вважає, а пекельна битва за українську землю, за кожного з нас...

У маленькому, але зручному, обладнаному в сучасному стилі кабінеті Володимира Пицюка розміщено багато похвальних грамот і подяк. Уже з цього переліку можна зрозуміти, наскільки різнобічний власник кабінету. Адже тут відзначено його заслуги і як успішного керівника колективу, і як активного депутата Теофіпольської районної ради, і як сумлінного платника податків, і як людину, котра багато зусиль докладає до розвитку фізкультури і спорту на селі, і як доброчинця-мецената в сфері духовності та патріотичного виховання молоді. До речі, для тих, хто ближче знає Володимира, не таємниця, що він і сам не пропускає жодної нагоди відвідати спортзал чи якийсь спортивний захід у районі чи обласному центрі. При цьому часто-густо проспонсорувавши його.

За не найліпшою традицією чомусь оцінюють успішність керівника сільгоспформування насамперед за виробничими показниками. Але коли він справжній господар, то в нього немає першочергових і другорядних справ. Для Володимира Пицюка дитсадок, спортзал, школа, церква, дороги — це теж радіуси його дії. Це, напевно, передалося йому з генами — від роботящого з покоління в покоління роду.

Теофіпольський район став для Володимира рідним, як сам він жартує, за фактом одруження. Народився він на Івано-Франківщині, освіту здобув у Тернопільському державному педінституті, на факультеті загальних технічних дисциплін і механізації сільського господарства. Після його закінчення разом з молодою дружиною Наталею приїхав на її батьківщину, і якось так органічно вийшло, що дуже швидко зріднився з цим краєм, наче він з колиски був для нього своїм.

У 2000 році молодого інженера Володимира Пицюка люди обрали керівником КСП «Світанок», так тоді називалося сільгосппідприємство, яке перебувало на межі (чи навіть, точніше, вже за нею) виживання. Що йому дісталось разом із печаткою, сьогодні навіть страшно згадувати. Два мільйони гривень боргу тільки із заробітної плати, місячний фонд якої становив 180 тисяч.

— Я не знаю, чи то юнацький максималізм спрацював, чи гонор гуцульський у жилах заграв, але ще й досі дивуюсь, як на таке погодився, — згадує з усмішкою Володимир Володимирович. — Ні, я не хочу сказати, що досяг усього сам, це буде неправдою. За порадою і допомогою не раз звертався і до покійного Василя Корнійовича Шуляка, і до Василя Андрійовича Петринюка, і до Мастія Василя Васильовича — наших «китів»-аграріїв, і вони чим могли, тим допомагали. Я й досі не соромлюся послухати мудрих людей, чи то керівників, чи простих дядьків, бо їхній досвід — це безцінна скарбниця знань. Подекуди багато корисніша, ніж друковані трактати.

Людський чинник у Кунчі завжди був на першому плані. Саме завдяки цьому збереглись у фермерському господарстві всі галузі, не розбазарилися і не розтягнулися по приватних дворах тракторний і автопарки, не занепала й соціальна сфера. Як результат — господарство сьогодні серед кращих у районі за більшістю показників, упродовж уже трьох років його трудовий колектив заносять на районну Дошку пошани.

— Цьогоріч також справи в нас непогані, — задоволений Володимир. — Адже порадували і зернові, видавши на круг по 59 центнерів, і цукрові буряки — по 500 центнерів з гектара. Їх, до слова, вчасно викопали і вивезли на місцевий цукрозавод.

Третій рік поспіль вирощуємо й таку делікатну культуру, як мак, вона теж нас не підводить, дає гарний прибуток. Одне слово, все маємо, всьому мусимо і раду дати. Не загадуватиму, але по завершенні сільськогосподарського року, для нас, я б сказав дуже вдалого, гадаю, і людей належно відзначимо, і щось із нової техніки придбаємо (це — моя слабинка).

І то не просто голослівна обіцянка. Володимир Пицюк вміє дотримувати даного слова. І за це його в колективі теж поважають. А ще кунчанського керівника шанують за те, що він чуйна і милосердна людина, котра чужий біль сприймає як власний. Можна навести десятки прикладів, коли він протягав руку допомоги землякам у найскрутніші для них моменти, зокрема, важко травмований, приречений лікарями на довічне інвалідство молодий односелець Олексій саме завдяки Володимиру Володимировичу «розсідлав» свій візок і став на ноги. «А сьогодні він разом з двома братами, уявіть собі, захищає рубежі нашої Батьківщини, служить за контрактом в армії. То хіба можна чинити інакше!» — радо повідомив мені якось при зустрічі керівник.

— У нього на всіх і на все вистачає часу і уваги, за що йому Бог посилає удачу, — пригадалися слова літньої гуцулки, яка приїхала у Кунчу на жнива заробити хліба (практикувалось колись таке, коли не вистачало власної робочої сили). Погодьтесь, що вона мала рацію. Володимир Пицюк заслужив своїми справами на прихильність Всевишнього...

Людмила ДОВГАНЮК,
журналіст.
Хмельницька область.

Фото з архіву «Голосу України».

ВШАНУВАННЯ

Без хліборобської праці добробут неможливий

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами дівчат, «будували» вони її усією групою під керівництвом досвідченого майстра виробничого навчання Алли Іванівни Плюти.

Згідно із задумом, «Хлібна хата» уособлює затишок і достаток, добробут, яких не можна досягти без напруженої хліборобської праці. Щоб вийшла вона такою пишною, яскравою і справді оригінальною, довелося докласти неабияких зусиль і водночас добре пофантазувати. Майбутні пекарі пишаються тим, що саме їм випало увінчувати здобутки селян, видаючи «на-гора» те, заради чого вони працюють. Тож "Хлібна хата" завжди була і буде багата гостями.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

Вітали концертом, цінними подарунками та грамотами

Щедрий ужинок у 2,3 мільйона тонн зернових зібрали цьогоріч на Херсонщині, а овочів заклали в комори більше, ніж будь-де в Україні — 1 мільйон 211 тисяч тонн! І це при тому, що дався національний рекорд нелегко.

Через аномально вологі травень-червень на полях та городах поширилися грибкові хвороби, тож культури довелося частіше обробляти гербіцидами, а подекуди навіть пересівати. До цього додалося збільшення податкового тиску, подорожчання запчастин, пального та насіння.

Але хлібороби всі труднощі успішно подолали: і хліб, і до хліба Херсонщина матиме. Тож з нагоди рекорду в обласному муздрамтеатрі влаштували свято з концертом, де трударям роздавали цінні подарунки, кошики з наїдками та грамоти. А херсонські пекарі спеціально для селян спекли прикрашений різноманітними смаколиками коровай вагою у п'ять кілограмів. Так символічно вони подякували аграріям за їхню працю та щедрий врожай.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Рекордні здобутки завдяки мозолястим рукам і сучасній техніці

ТИМ ЧАСОМ

Найвищих серед регіонів показників у валовому виробництві сільгосппродукції досягли на Вінниччині. Про це «Голосу України» повідомив керівник обласного департаменту агропромислового розвитку Микола Неїлик. Він уточнив, що за підсумками роботи за дев'ять місяців нинішнього року регіон так само лідирує за темпами виробництва та обсягами виробленої продукції на особу. У тваринництві вінничани також перші: з початку року споживачам реалізовано понад 350 тисяч тонн м'яса, 700 тисяч тонн молока та майже стільки ж мільйонів штук яєць.

— Уже намолочено 5,4 мільйона тонн зерна, — наголосив Микола Неїлик. — Ще не всю кукурудзу зібрано. Тому показник буде ще вищий. Ніколи раніше, навіть за Союзу, в області не досягали таких результатів. Є господарства, де урожайність озимої пшениці становить 90 центнерів з гектара, а озимого жита — понад сто центнерів. Такою самою врожайністю кукурудзи — сто центнерів на круг — можуть похвалитися наші господарники. Та й середній показник зернових по області гарний — намолочено майже по 60 ц/га. Це європейські результати, про які не так давно можна було хіба що мріяти.

Не вдається нікому перевершити вінничан і у виробництві цукру. Солодких кристалів уже зварено понад триста тисяч тонн. Незважаючи на ранній сніг, під яким опинилися коренеплоди на площі у десять тисяч гектарів, фахівці прогнозують, що їх все одно викопають. Щоправда, цукру з таких уже буде менше, ніж за гарної погоди. Сподіваються на загальний показник солодкої продукції у 400 тисяч тонн.

На запитання, за рахунок чого аграрії краю мають такі здобутки, співрозмовник, не роздумуючи, каже: «Насамперед за рахунок любові до землі-годувальниці. А це означає, що у всіх господарствах застосовують нові технології, в тому числі з використанням перспективних сортів насіння, наукових підходів в обробітку, у більшості агроформувань на поля виходить сучасна техніка...»

Фото надано департаментом агропромислового розвитку Вінницької ОДА.

МОВОЮ ЦИФР

740 підприємств, понад дві тисячі фермерських господарств та майже 283 тисячі особистих селянських господарств зайняті виробництвом продукції рослинництва і тваринництва на Вінниччині. В обробітку — майже два мільйони гектарів сільгоспугідь.

***

Понад 350 мільйонів доларів — на таку суму підприємствами АПК краю експортовано з початку року сировини та готових виробів. Третину від цих обсягів реалізували до країн Європейського Союзу.

547 одиниць сільгосптехніки на суму 450 мільйонів гривень придбано аграріями краю протягом січня—жовтня, зокрема, 136 тракторів, 52 зернозбиральні комбайни, 58 високопродуктивних посівних комплексів. Більшість з них — іноземного виробництва.

Скупника бурштину, який намагався маршруткою вивезти до Києва 20 кг сонячного каміння, затримали на автовокзалі Рівного співробітники СБУ. Партію бурштину-сирцю великих фракцій ділок оцінив у 20 тисяч доларів. Відкрито кримінальне провадження за ст. 198 ККУ. Триває досудове розслідування, повідомила прес-група УСБУ в Рівненській області, *передає наш власкор Олександра Юркова*

На сесії Путивльської райради депутати не підтримали проект рішення щодо скорочення кількості лікарняних ліжок. Рік тому уряд постановив зменшити кількість ліжко-місць у стаціонарних лікувальних закладах. Згідно з новими нормами, на Сумщині під скорочення потрапляють близько трьох тисяч ліжок, *інформує наш власкор Володимир Чернов*

Окремі проблеми розвитку законодавства та концептуальних основ у сфері освіти

Конституція України визначає рівень вирішення духовних, наукових, освітніх, соціально-економічних, культурних проблем розвитку держави, суспільства, особистості з метою розвитку і зміцнення демократичної, соціальної, правової держави; усвідомлення відповідальності перед Богом, власною совістю, попередніми, нинішнім та прийдешніми поколіннями та керуючись Актом проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року, схваленим 1 грудня 1991 року всенародним голосуванням.

Розв'язання окреслених проблем доцільно проводити в такій площині: **«Першим було Слово, продовженням було Слово і справою було Слово Його і це слово БОГ».**

Це передбачає збереження, розвиток, створення наукових установ, навчальних закладів з урахуванням потреб громадян, конкретної дитини, учня, студента. Реформи ж в Україні призводять до знищення, закриття, припинення діяльності (оптимізації) установ, організацій, у тому числі у сфері науки і освіти.

На початку 90-х років поняття реформи розглядалося як перетворення, зміна, нововведення, яке не знищує основ існуючої структури, в т. ч. і в системі освіти. Впродовж усіх часів основним у реформі освіти **був зміст освіти, її об'єм, способи і методи реалізації.**

Розглянемо тільки деякі проблеми розвитку законодавства у сфері освіти та формування концептуальних засад розвитку освіти.

За наполяганням Юхновського Ігоря Рафаїловича — тоді заступника Голови Президії Верховної Ради України, голови Комісії з питань науки і освіти, голови Народної Ради та міжнародних «експертів» статтею 29 Закону України «Про освіту» від 23.05. 1991 року № 1060-XII законодавчо було закріплено, що обов'язковим є навчання в школі до 15 років. Тобто був знижений загальнодержавний стандарт та рівень загальної середньої освіти. Це фактично був удар по обороноздатності України. До 1990 року на вимогу Міністерства оборони України кожний випускник-допризовник повинен був знати принцип дії тріода.

На вимогу українського народу було розпочато роботу щодо відновлення на законодавчому рівні обов'язкової загальної середньої освіти та державних стандартів освіти.

У Законі України «Про освіту» в редакції № 100 від 23.03. 1996 року частиною другою статті 35 було законодавчо відновлено: «Держава гарантує молоді право на отримання повної загальної середньої освіти і оплачує її здобуття». Частиною другою статті 12 передбачено «Повна загальна середня освіта в Україні є обов'язковою і здобувається в закладах освіти, а також в інших видах і формах, визначених законодавством». Міжнародний валютний фонд, Міжнародний валютний банк, Європейський банк реконструкції та розвитку, Міністерство фінансів України в особі В. Матвійчука (на той час заступник міністра фінансів України) категорично виступали проти ухвалення Закону України «Про освіту» та вимагали вилучити ст. 57. про гарантії держави педагогічним, науково-педагогічним працівникам та іншим категоріям працівників навчальних закладів. Комітет з питань науки і освіти зайняв одностайну принципову позицію, закон був ухвалений Верховною Радою України і підписаний Президентом України.

Тоді ж надійшли пропозиції до проекту Закону України «Про освіту» реєстр. № 3491-д від народних депутатів України-суб'єктів законодавчої ініціативи, центральних органів виконавчої влади, національних академій наук України, Спілки ректорів України, профспілкових організацій, обласних державних адміністрацій, обласних рад, навчальних закладів. Попереду — тривала, копітка праця. До офіційного складу робочої групи із підготовки проекту закону до другого читання ввійшло більш як 90 осіб.

Не встигла Верховна Рада України ухвалити у повторному першому читанні проект «Про освіту» реєстр. № 3491-д, а керівництво Міністерства освіти і науки поставило Україну перед фактом, і на розгляд серпневих конференцій експромтом було внесено проект Концептуальних засад реформування середньої освіти «Нова українська школа».

Концепції закону про освіту на всеукраїнському рівні ніхто не представляв та не обговорював, проект закону України «Про освіту» реєстр. № 3491-д ще не прийнятий, а вже було підготовлено проекти «Концепції загальної загальноосвітньої школи України», затвердженого Президією Національної академії педагогічних наук України та обговорено на Загальних зборах Національної академії наук України та Концептуальних засад реформування середньої освіти «Наукова українська школа», представленого керівництвом Міністерства освіти і науки України. Між проектами концепцій більш як 60 концептуальних комплексних, системних розбіжностей, то про який єдиний підхід йдеться? На наше переконання, ухвалення рішення про пріоритетні напрями розвитку освіти має передувати всебічне обговорення концептуальних засад розвитку освіти. Треба надрукувати проекти документів у центральних газетах, зокрема «Освіта України». Доцільно затверджувати документи із питань пріоритетних напрямів розвитку освіти на спільних засіданнях Колегії Міністерства освіти і науки України, Президії Національної академії педагогічних наук України та Президії Національної академії наук України. У такому випадку документ мав би відповідний статус.

У проекті Концептуальних засад реформування середньої освіти «Нова українська школа», можливо, тоді б не були наявні тенденції приниження директорів та учнів загальноосвітніх навчальних закладів.

А так у громадян України постає запитання, чому в проекті концепції «Нова українська школа» (Концептуальні засади реформування середньої школи) присутні ключові поняття **«ФОКС-ГРУПА. ДИРЕКТОРИ ШКІЛ. ФАРШИРОВАНА РИБА»** (випускник нашої української школи ... він як фарширована риба»?

Нині в Україні функціонує 17 459 загальноосвітніх навчальних закладів, тобто працює 17 459 директорів, навчається 3 718 427 учнів, і що вони всі є фаршированою рибою? Такої зневаги українці не зазнавали ніколи. До цього часу не було жодного відомого науковця, педагога України, який би зневажливо ставився до особистості дитини, учня, педагога, науковця, керівника навчального закладу.

Ініціюються проекти і програми у відповідності із якими діти, учні не читатимуть, знатимуть табличку множення, тобто блокується право українців на читання Біблії, Святого Євангелія, Закону Божого, усвідомлення досягнень науки, читання класичної літератури. І це відбувається у вік розвитку нанотехнологій, електронних носіїв інформації та засобів інформації, генетичної інженерії, вивчення процесів стовбурових клітин, атомної, сонячної енергії, екологічно чистих технологій.

Вони реально забули, не знають, не враховують, чи реально глумляться над тим, що **людина створена за образом і подібністю Божою, а діти знаходяться під особливим захистом Ісуса Христа. Це ще раз переконує в тому, що добро необхідно не тільки творити, а й захищати.**

Вони знехтували тим, що діти, учні орієнтуються не на креативність, а на духовність, мудрість, культуру, інтелект, на особистість батька, матері, керівника навчального закладу, особистість педагога.

Постають закономірні питання, чому не розробляється проект концепції загальної середньої освіти, адже загальну середню освіту учні здобувають не тільки в загальноосвітніх навчальних закладах, а й у професійно-технічних навчальних закладах, вищих навчальних закладах I-II рівнів акредитації (технікуми, коледжі)? Чому з проектів концепцій зник тип навчального закладу — колегіум?

Вищі навчальні заклади 25 років жили без відповідного науково-методичного супроводу, нині вони функціонують фактично поза законодавчим полем. Скільки їм ще треба чекати, щоб їх почули, зрозуміли, не заважали, не руйнували? У Комітеті Верховної Ради України з питань науки і освіти більше року перебуває звернення 270 тисяч педагогічних працівників, батьків щодо законодавчого врегулювання діяльності вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації. У вищих навчальних закладах I-II рівнів акредитації у 2014/2015 році навчалося 251 271 студент у 720 навчальних закладах. Представник Реанімаційного пакета реформ, член робочої групи з розробки проекту закону «Про освіту» заявив, що на ці звернення не потрібно звертати увагу, адже звернулися «неавторитетні, неповажні, нешановані» люди.

Народні депутати України, представники різних фракцій, більшість із них — члени Комітету з питань науки і освіти, внесли на розгляд Верховної Ради України проект закону про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» (щодо освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст») реєстр. № 5240, і комітет уже не вперше вимагає його розгляду.

Педагоги, науково-педагогічні працівники, батьки вимагають: «Припиніть реформи без відповідного наукового, фінансового, кадрового забезпечення та розробіть, сформуйте педагогічним, науково-педагогічним, науковим працівникам соціальний захист, надайте відповідну заробітну плату, створіть науково-методичний комплекс: методологію, підручник, посібник, методичний посібник, дидактичні матеріали, технічні засоби навчання для наукової організації навчально-виховного процесу.

Під час виїзних засідань Комітету з питань науки і освіти до Донецької, Львівської, Миколаївської, Луганської областей педагогічні працівники, науковці ставили закономірні питання:

Чому надруковані вісім підручників з англійської мови для 8-го класу, за якими не можна вчитися, чому в підручниках з історії, математики, алгебри, геометрії існує багато фактичних помилок?

Чому в найбільш поширеному підручнику з української літератури для 7-го класу учнів загальноосвітніх навчальних закладів (автор Авраменко О. М.) ставиться завдання пояснити лексичне значення вислову, "як рідного батька продати", замінивши його словом-синонімом?

Чому в казці «Мишка», один із персонажів, який є представником українців, представлений «...як товстий, годований кабан...»?

Чому автор підручника характеризує його «як низьку, підлу, нікчемну людину»?

Для дітей молодшого шкільного віку рекомендують читати казки «Осляча шкура» Шарля Перро. Згідно з одним перекладом, король після смерті королеви вирішив одружитися на королівській вихованці, фактично названій дочці, а згідно з другим перекладом — на рідній дочці. Основна ідея казки — щоб стати щасливою, необхідно радитися з чарівницею? Те, що текст перекладений нашвидкуруч, видавців не зупинило. Інша казка «Пані метелиця» братів Грімм. Основна ідея казки — якщо хочеш бути багатою, втопися в криниці та допоможе тобі чаклунка. Чи не в польській Криниці-Здруй намагаються міжнародні мафіозні структури, масонські ложі втопити волю та свободу українського народу?

Український народ притримується тисячолітніх традицій — категорично заборонено іти по пораду до чарівниць, чаклунів, екстрасенсів.

Педагоги, вихователі вимушені запроваджувати «нові технології навчання» і дають завдання учням пошукати помилки в підручниках, посібниках, створених «науковцями», «авторитетами», «шановними людьми».

Українці усвідомлюють, що існує різне законодавство, у тому числі у сфері освіти. Є для резервацій, колоній, метрополій, а є для демократичних держав і громадянського суспільства. Прикладом демократичних підходів є законодавство Київської Русі, у тому числі святого князя Володимира «Ясне Сонечко», князя Ярослава Мудрого, «Повчання Володимира Мономаха дітям», Конституційний акт «Договорів і установ», упорядником яких був Пилип Орлик.

Україна ніколи не була резервацією, колонією, метрополією, в певні історичні періоди часу вона входила до складу тих чи тих імперій, але другорядною ніколи не була.

Україні нав'язується так званий спрощений, полегшений варіант розвитку освіти, у тому числі загальної середньої освіти, а фактично блокування розвитку українського народу, України, що проводиться на рівні законів квантової фізики, термодинаміки, тензорного числення, матриці, негативної інформації та негативної енергетики інформації і слова.

Український народ потребує зовсім іншого підходу до розробки стратегічних, концептуальних засад розвитку науки і освіти. Український народ є високоосвічений, духовний народ. Його надбанням є багатотисячолітня духовність, наука, культура, освіта, які позитивно вплинули на відродження та становлення державності, сприяли широкому поширенню в Україні грамотності, розквіту літератури, формуванню громадянського, демократичного суспільства.

Розвиток науки, культури та освіти проводився і доцільно проводити на таких рівнях:

наука Божа — відома тільки Богу;

наука про Божу Істину — пізнати її має прагнути кожна людина;

наука Ісуса Христа — вивчити, пізнати, зрозуміти, усвідомити, сприйняти серцем має кожна людина;

пожиттєве переконання науки Божої Істини та науки Ісуса Христа кожною людиною;

наука духовного, інформаційного, енергетичного поєднання життя земного та вічного кожною людиною;

наука (філософія, природничо-математична, інженерна, технічна, гуманітарна) про гармонію, красу та захист світу добра.

Борис ЧИЖЕВСЬКИЙ,
завідувач секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, заслужений працівник освіти України.

Заарештували за відкат

ПОДРОБИЦІ

Начальника управління житлового господарства Львівської міськради Юрія Гольця затримано під час одержання 80 тисяч відкату. Його незаконні дії співробітники СБУ та військової прокуратури Західного регіону документували протягом десяти місяців. Про це на брифінгу повідомив перший заступник військового прокурора Західного регіону Євген Білоусов.

На початку року в СБУ звернувся підприємець, від якого начальник житлового управління вимагав винагороду у 8—10 відсотків від суми укладеного договору на виконання ремонтних робіт. І з того часу Юрій Голець перебував під ковпаком у правоохоронців.

У планах чиновника було укласти договори на суму понад 10 мільйонів гривень. Ще у вересні йому передали частину винагороди — 10 тисяч гривень. Після отримання наступного відкату Юрія Гольця затримали.

Слідчі також перевіряють причетність інших чиновників міськради до хабарництва. Було проведено обшуки у кабінетах начальника управління житлового господарства, першого заступника міського голови та в юридичному управлінні. Вилучено документи.

Міський голова відсторонив Юрія Гольця від виконання посадових обов'язків начальника управління житлового господарства. Прокуратура вимагає взяти затриманого під варту. Голова Львівської ОДА Олег Синютка, коментуючи останні події, застеріг чиновників, що слід чекати нових затримань.

Богдан КУШНІР.

Львів.

На знімку: під час затримання чиновника міськради.

Фото прес-служби СБУ.

СПОРТ

Меморіал видатного тренера

Гандбол. Національна збірна України виступить на XX міжнародному турнірі «Кубок Турчина» в Києві. 16 листопада видатному тренеру Ігорю Євдокимовичу Турчину виповнилося б 80 років.

20 листопада. (5-й корпус НУФВСУ, вул. Фізкультури, 1). Матчі 1/2 фіналу. (14.00) збірна Азербайджану — юніорська збірна України; (16.30) збірна України — збірна клубів України.

21 листопада. (Палац спорту). (16.00) матч за 3-тє і 4-те місця. (18.00) фінал.

Отже, українські гандболістки, безперечно, матимуть чудову можливість для підготовки до відбору на чемпіонат світу. Кваліфікаційний турнір у групі 1 відбудеться з 25 по 27 листопада в словацькому місті Сала. Суперницями збірної України стануть команди Словаччини, Литви та Греції. До наступного кола (це буде стадія плей-оф, матчі відбудуться у червні 2017 року) з цієї групи вийдуть дві команди.

«Таврія» прагне відновити професіональний статус

Футбольний клуб «Таврія» (Сімферополь), що бере участь у любительському чемпіонаті України, подав заявку до Федерації футболу України на участь у процедурі атестації. Про це повідомив віце-президент Федерації футболу Криму Олег Комуняр.

Офіційний лист із заявкою на проходження атестації на наступний сезон представники «Таврії» надіслали до ФФУ, але сама процедура відбудеться вже наступного року. У разі успішного проходження атестації клуб отримає професіональний статус і право з нового сезону брати участь у першості України серед клубів Другої ліги.

Київ відвідала авторитетна комісія

Місце майбутнього Євро-2017.

Фото df-ua.org

Протягом трьох днів делегація Європейської ліги плавання (LEN) інспектувала столицю України, яка у червні наступного року прийматиме чемпіонат Європи зі стрибків у воду. До нас приїхали виконавчий директор LEN Пауло Фрішкнегт, спортивний та адміністративний директор Марко Бірі, представниця ліги Ельза Лавінір, інформує сайт НОК України.

Їх зустрічали віце-президент LEN Андрій Власков, член технічного комітету LEN зі стрибків у воду, начальник Управління олімпійського руху НОК України, бронзова призерка Олімпійських ігор зі стрибків у воду Анна Сорокіна та інші.

Європейські представники приділили чимало уваги розміщенню спортсменів, тренерів, суддів, технічного персоналу та вболівальників, транспортній логістиці, безпеці, а також питанням трансляції чемпіонату та його висвітленню у засобах масової інформації.

Зазначається, що делегація LEN залишилася задоволеною місцем змагань — палацом водних видів спорту «Ліко-арена» (на час проведення чемпіонату Європи вона вміщатиме 600 осіб). Європейський форум зі стрибків у воду відбудеться у Києві 11—18 червня 2017 року.

У НОМЕР

До кінця року НАБУ завершить розслідування у «газовій справі» Онищенка

Таку інформацію днями ЗМІ повідомив директор Національного антикорупційного бюро України Артем Ситник. За його словами, напередодні ще один фігурант справи дав показання і тим самим повністю замкнув ланцюг відносин між членами злочинної організації.

«Єдине, чого бракує, — головного фігуранта Олександра Онищенка. Я сподіваюся, що Інтерпол доправить його до суду. Щодо його коментарів, то краще б вони фігурували в протоколі допиту, а не озвучувалися з-за кордону. Навіть якщо процедура екстрадиції відбуватиметься, вона може затягнутися в часі. Але НАБУ це не зупинить», — заявив він.

Нагадаємо, що О. Онищенка та ще 20 осіб підозрюють у махінаціях із газом держкомпанії «Укргазвидобування», який отримували за угодою про спільну діяльність. За версією слідства, з січня 2013 року до січня 2016 року компанії, підконтрольні Онищенку, перепродували куплений у держкомпаній газ своїм фірмам за заниженими цінами, а після цього реалізовували його кінцевим споживачам за ринковою ціною. Цим державі завдано шкоди на суму 1 млрд. 613 млн. гривень.

Бойовики понад 40 разів обстріляли наших військових

Останню добу (станом на 18.11) російські найманці, нехтуючи Мінськими домовленостями, продовжують застосовувати важке озброєння. За даними прес-центру АТО, по Широкиному окупанти вели вогонь з артилерії калібру 152 мм та 122 мм. Також на маріупольському напрямку з мінометів окупанти обстрілювали Красногорівку, Бердянське, Водяне, Новотроїцьке, Мар'їнку. На луганському — з артилерії калібру 122 мм обстріляли Троїцьке, Новоолександрівку, Золоте, Оріхове, Малинове, Новозвянівку та Кримське. Неспокійно й на донецькому напрямку.

Яка ситуація на фронті, розповів боєць ЗСУ (місце дислокації — маріупольський напрямок): «У нас ситуація непроста. Міни літають вдень і вночі. Переважно луплять 120-м калібром з боку Саханки... Прилітають звідти і гранати та снаряди з БМП. Останні декілька днів орки активно застосовують і 152-й калібр. Він дуже небезпечний. Адже заривається в землю і потім вибухає. Так вони намагаються знищити наші бліндажі. Обстріли тривають у різний час, щоб нам неможливо було спрогнозувати атаки».

22 листопада у Львові відбудеться презентація роману-феєрії Валерії Чорней «Яблуко в тайстрі», випущеного «Видавництвом Старого Лева»

Завтра минає 120 років від дня народження українського композитора Михайла ВЕРИКІВСЬКОГО (1896—1962)

Таємниці темних віків

Професор НаУ «Острозька академія» письменник Петро Кралюк** (на знімку) **може змусити читача поглянути з незвичного ракурсу на відомі, неодноразово описані події. А може звернути увагу й на те, що історики описують скоромовкою, посилаючись на брак фактажу. Саме така нова робота Петра Кралюка в царині інтелектуальної белетристики — роман-біографія «Данило Острозький: образ, гаптований бісером».

«Темні віки» були і у волинській історії. Щоправда, припали вони не на раннє Середньовіччя, як європейські Dark ages, а на XIV—XV століття. Петро Кралюк в одному з ФБ-дописів осмислив цей період так:

«У період Середньовіччя Волинь належала до найбільш «книжних земель» Русі. Тут у XIII ст. був написаний Волинський літопис (частково він у нас іменується Галицько-Волинським, хоча на Галичині не писався). Волинський князь Володимир Василькович сам переписує книги. Такого в інших землях не було. У XVI ст. на Волині — розквіт книжності. Тут уперше на руських землях з'являється авторська література. Зрозуміло, без великої книжної традиції такого не сталося б. Але чомусь із чотирнадцятого століття до нас не дійшло практично ніяких пам'яток, які б дали можливість реконструювати історію цієї землі. Хоча тоді Володимир, столиця Волині, не втрачає свого значення. Тут правлять руські князі. Вони навіть видають латинські грамоти. Так ось — у той час у Новгороді літописи пишуться, в Заліссі — пишуться, в Литві — пишуться, а на Волині — ні».

Проте відсутність літописання ще не означає, що нема історичних джерел з того періоду. Варто уміти їх шукати. А ще — прислухатись до підказок знаменних і пам'ятних місць, де доводиться бувати.

У лютому цього року на Шумщині відбувся фестиваль української книжності «На білому коні». Вручали Всеукраїнську премію імені Уласа Самчука. Але Петро Кралюк не так переймався свіжо отриманим лауреатством, як запасався матеріалом для нової книги. І попросив організаторів фестивалю заїхати в село Обич. Оглянув місце, де стояв давній монастир святого Миколи, поле, де за легендою відбулася битва волинських ратників із татарськими наїзниками...

І пообіцяв найближчим часом написати роман про ці місця.

Практика свідчить: «найближчий час» через різні причини може розтягуватися.

Проте вже влітку був готовий перший варіант тексту. До початку осені роман оформився остаточно. Саме вчасно, щоб потрапити у видавничий план серії «Ім'я на обкладинці», яку започаткувало тернопільське видавництво «Навчальна книга — Богдан». І кілька днів тому ошатний томик, прикрашений графікою Олега Кіналя в серійному обрамленні роботи Марії Лавренюк, побачив світ.

Автор використав іноземні джерела та місцеві легенди, праці археологів та нумізматів. Головний герой змалку опиняється у вирі п'ятдесятилітньої війни за спадщину Романовичів. У передмові автор зазначив: «...Та війна стала для Центрально-Східної Європи такою собі «точкою біфуркації», яка визначила історію цього регіону на віки вперед. У результаті цієї війни Польща відмовилася від польських земель Сілезії та Помор'я й почала здійснювати експансію на Схід — спочатку на Галичину, Волинь, а потім на інші українські землі. Ця війна посприяла остаточному оформленню Великого князівства Литовського, яке значно розширило свої кордони за рахунок Русі, власне нинішніх українських земель».

Формально руські князі програли ту війну. Волинські та галицькі землі втратили державну самостійність, опинилися під владою зажерливих і безпринципних сусідів. Проте Данило Острозький у другій половині життя знайшов оптимальний вихід із критичної ситуації. Замість продовжувати нерівну боротьбу з численними нападниками за цілу Руську державу, він почав розбудовувати елементи державності на підвладних йому землях південної Волині. Через два століття ця політика, продовжена нащадками, дасть блискучі результати. Князі Острозькі стануть некоронованими королями Русі, їхнє особисте військо за кількістю та оснащенням переважатиме королівські, а при княжому дворі процвітатимуть українська ученість та культура.

Власне, в романі Петра Кралюка «Данило Острозький: образ, гаптований бісером» на вершині могутності та розквіту князь Василь Костянтин Острозький повертається думкою до витоків і наказує одному із кращих своїх книжників Василеві Суразькому створити життєпис прародителя княжого роду. Добре обізнаний зі скарбами волинської книжності, Василь Суразький їде до Миколаївського монастиря в Обичі, бо в його архіві колись знайшов папери про те, що монастир цей заклав князь Данило Острозький. І починається захоплююче історичне розслідування. Не переказую його, щоб не красти в читачів задоволення самим простежити весь процес. Скажу лиш, що тут ретельно відтворена й систематизована історія Волині й Галичини періоду «темних віків». Доти ми мали про неї лиш розрізнені, не зрозумілі без перекладу, згадки латиною. Зі сторінок роману постає різнобарвна картина протистояння волинських князів загарбанням польського короля Казимира Третього і наскокам татар, хитросплетінь європейської дипломатії і буденних пристрастей, які часом плутали і рвали найдосконаліші дипломатичні павутини.

Петро Кралюк відновлює не тільки життєпис князя та історичне тло його епохи, а й принципи та прийоми роботи творців давньої української книжності.

Роман, власне, є осмислення спадщини, якого потребує кожен народ у поворотних, переломних точках власної історії. Читач разом з автором осмислює спадщину острозького культурного центру кінця шістнадцятого століття. Чільний діяч того осередку осмислює спадщину Данила Острозького. Та й сам князь вдумливо вдивляється у спадок по князях Романовичах, які правили за кілька століть до нього.

Саме це осмислення робить роман не тільки цікавою, а й пожиточною лектурою.

Сергій СИНЮК,
письменник.

Шумськ
Тернопільської області.

Фото з ресурсу «Острог.Інфо».

Сто доларів за годину,
або Парашут для обділених любов'ю

Прем'єра вистави «Замовляю любов...» у Сумському академічному театрі драми та музичної комедії ім. М. С. Щепкіна є ювілейним — десятим — зверненням до однойменної п'єси сучасного драматурга Тетяни Іващенко. Вистави за п'єсою «Замовляю любов» поставлені в театрах Києва, Львова, Житомира, Ніжина, Дрогобича, Луцька, Вінниці, нещодавно відбулася гучна та резонансна прем'єра в Запорізькому академічному обласному українському музично-драматичному театрі ім. В. Г. Магара.

Тематика п'єси і вистави Сумського театру вирішені в жанрі ліричної комедії. Цей легкий жанр цілком передбачувано спрямований на зацікавленість глядача, а підзаголовок вистави — «Історія, яка може статись з кожним» — надає режисерові додаткові можливості для інтерпретації. Це може бути історія Віри Миколаївни (виконавиця головної ролі та режисер вистави — заслужена артистка України Олена Зарицька) — історія самотньої жінки, яка відчайдушно намагається переконати всіх у тому, що вона кохана, самодостатня й щаслива, тоді як донька з онукою живуть в Парижі, а чоловік-депутат покинув її заради молодої суперниці. Це може бути й історія Кирила (Артем Кнопік) — молодого чоловіка, котрий видає себе за жиголо, який уперше в житті закохався і знайшов сенс власне цього самого життя, а насправді є аферистом, який розводить на гроші багатих жінок. Це навіть може бути історія Надії (Вікторія Рашевська-Горбань) — за її ж словами, «партнера по бізнесу» Кирила, організаторки й ідейного натхненника всіх афер, яка вдає бідну, але чесну перукарку з двома дітьми і за сумісництвом — дружину Кирила. Але в усіх цих можливостях тема любові була би провідною: любові, що надіється, все вибачає і ніколи не припиняє бути любов'ю; любові, приреченої на зраду; любові, нездатної навіть народитися.

В інтерпретації Олени Зарицької чітко простежується зазначений жертовний варіант любові. Її героїня — вже немолода жінка, яка бачить те, що хоче бачити, незважаючи на очевидність зворотного. Ну як можна не повірити словам: «Вам соромно зізнатися, що ви шукаєте тепла, потребуєте пестощів. Я вилікую вашу душу ніжністю», «Ви заворожили мене... Я шаленію!», «Ви маленька моя, примхлива дівчинка. Вас пестили дорогими іграшками, але залишили без ніжності». Адже бувають дива, чому ж вони не можуть статися із нею? Тим більше, що, за дивним збігом обставин, у квартирі Кирила так само цвіте кактус і така сама ваза на підлозі, як і у Віри Миколаївни; він так само обожнює Шопена і Пастернака, і навіть здійснив мрію головної героїні, яку та не наважилася втілити, — стрибнути з парашутом. «Ти врятувала мені життя, Віро! Ось він, наш парашут. Один на двох!» Ну як можна заборонити собі бути щасливою — можливо, востаннє в житті пізнавши справжнє кохання... Це вже пізніше вона здогадається, що Кирило «віддзеркалював», дізнавшись від Надії особливості її характеру, звички та вподобання, що він був просто вмілим маніпулятором. Але... Останніми словами Віри Миколаївни є: «Я... ні про що не жалкую. Чи був він щирий зі мною? Хіба це має значення? Я любила його... Я з ним була щаслива»...

Олена Зарицька та Артем Кнопік у виставі «Замовляю любов...».

Можливість прощення — головний подарунок, зовсім не потрібний головному героєві, але, безсумнівно, так потрібний глядачеві для ствердження віри у те, що кохання — справжнє, чисте, вірне, самовіддане — є, і воно не обов'язково повинне завершитись як у казці: «Жили довго й щасливо та померли в один день». Важливіше інше: коли цей день прийде, знати, що кохання було, і бути вдячним за це.

Чи потрібно додавати, що п'єса "Замовляю любов" буде актуальною завжди, і ця вистава посяде своє місце у ряді гучних прем'єр Сумського театру.

Ельвіра ЗАГУРСЬКА.

Суми.

Фото з архіву театру.

Хочеш мати теплу оселю — візьми кредит!

Закарпатці отримали понад 770 кредитів на придбання «негазових», тобто на твердому паливі, котлів та більш як 3700 — на енергоефективні обладнання і матеріали. І це лише за той час, відколи діє державна програма «Тепла оселя». Ці факти навів директор департаменту житлово-комунального господарства, будівництва та інфраструктури ОДА Едуард Маляр** (на знімку в центрі). **Державною програмою в області скористалися і дев'ять ОСББ (із 412 наявних), які подали заявки на кредитування заходів з енергозбереження. Тож і решту закарпатців закликають скористатися «теплими» кредитами від держави. І на пільгових умовах.

У цьому є резон. Адже після переходу на автономні джерела енергії область відчутно скоротила споживання природного газу: майже з 550 мільйонів кубометрів у 2011 році до 390 мільйонів у 2015-му, або на третину.

— За січень—вересень поточного року закарпатці скоротили споживання природного газу на 11,5 відсотка порівняно з аналогічним періодом минулого року, промисловість — на чотирнадцять відсотків. Натомість споживання електроенергії зросло на шість відсотків, — каже Е. Маляр.

Нині краян заохочують встановлювати в будинках і квартирах енергоощадне обладнання, утеплювати вікна і двері... Один із варіантів — скористатися «теплим» кредитом та отримати від держави часткове погашення суми позики.

І посадовець констатує, що закарпатці, які візьмуть участь у програмі, щоб утеплити власне житло, замінити вікна на енергоощадні, встановити вузли обліку, модернізувати освітлення тощо, отримають від держави безповоротну фінансову допомогу. Така компенсація надається і тим, хто отримує субсидії на оплату житлово-комунальних послуг. ОСББ також відшкодовують витрати на утеплення багатоповерхівок.

І це справді не може не зацікавити господарів! Бо ж держава відшкодовує 20 відсотків кредиту на придбання негазових котлів та 30 відсотків позики на обладнання й матеріали. А для тих, хто отримує субсидії, — 35 відсотків суми кредиту.

«Теплу оселю» підтримують банки-партнери. В їх філіях нададуть консультації, порадять щодо видачі «теплих» кредитів. Як повідомив керуючий філією одного з банків, для початку треба вирішити, який саме енергоефективний захід сім'я планує впровадити, отримати рахунок-фактуру в магазині і подати його до банку. Там перевірять платоспроможність позичальника та, якщо не виникне заперечень, укладуть кредитну угоду. Банк перераховує кошти на рахунок магазину, ви надаєте банку підтвердження факту придбання товару — чек, накладну тощо.

Агентство Держенергоефективності щомісяця перераховує банкам кошти для відшкодовування позичальникам частини суми кредиту. Відтак банк зараховує кошти на рахунок позичальника.

Банки закликають долучатися до програми й ОСББ: «Економічно обґрунтовані розрахунки доводять, що впроваджувати енергоефективні заходи та брати кредит — вигідніше, ніж сплачувати рахунки, які постійно зростають».

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото надано прес-службою Закарпатської ОДА.

Економія... з додатковими витратами

Шлях до енергетичної автономії для міста обласного підпорядкування на Херсонщині виявився непростий

Легко не буде

Місто обласного значення Гола Пристань із 15-тисячним населенням стало першим на Херсонщині, яке торік перевело всі чотири комунальні котельні з газу на тверде паливо. У проект вкладали не тільки грантові, а й бюджетні кошти, сподіваючись на швидку окупність інвестицій. І частково ці сподівання виправдалися: за підрахунками фахівців місцевого комунального підприємства «Теплокомуненерго», гігакалорія тепла з пелетів нині коштує тисячу гривень, тоді як та само гігакалорія, отримана в результаті спалювання імпортного газу, — вже 1595 гривень. Начебто економія. Але вона потягла за собою... додаткові витрати. І їх вірогідність слід ураховувати всім, хто прагне «енергетичної незалежності» в масштабах окремо взятого населеного пункту.

Передусім ці альтернативні енергоресурси впали важкою ношею на плечі працівників котелень. До того ж у буквальному розумінні слова. Адже кожна спалює по дві-три тонни пелетів на добу, і всю цю гору треба ще перетягати до топок. У людей за чергування просто «руки відриваються»! Із газом таких проблем не було — повернув вентиль і можна запалювати. А з доставкою твердого палива виникли технічні складнощі. Їх вирішують, однак це буде недешево.

— Другим етапом модернізації котелень стане їх обладнання бункерами місткістю 22 тонни та системами автоматичної подачі пелетів до топок. Раз вивантажив до бункера вміст цілої вантажівки — і тиждень можна не турбуватися. До того ж це й резерв, який раніше нам не було де і за що створювати, — розмірковує директор голопристанського КП «Теплокомуненерго» Сергій Сисай. — Зупинка лише за тим, що один бункер із його монтажем коштує майже півмільйона гривень. Такі кошти нам з неба не впадуть, тому запропонували міськраді ввести до тарифу на обігрів ще й інвестиційну складову. Є й інші витрати. А відтак тариф мають збільшити з 1010 до 1852 гривень за гігакалорію — нині рішення узгоджується з контролюючими органами.

Не всім до вподоби

І це ще не всі вузлики, які зав'язалися у зв'язку з енергореформою міського масштабу. Раніше комунальні котельні обігрівали не тільки бюджетні установи, а й дев'ять житлових багатоповерхівок. Із переходом котелень на тверде паливо будинки городян перевели на індивідуальний обігрів. Але... перейти погодилися не всі. Тож 69 абонентів — фізичних осіб таки залишилися користувачами системи центрального опалення. Отже, вийшло так, що подекуди на багатоповерхівку залишилося хіба що по одній родині — споживача послуги. Щоб тепло дійшло до такої квартири, треба утримувати і внутрішньобудинкову систему центрального опалення, і «відвід» до неї з магістрального трубопроводу, що йде до шкіл та дитсадків тощо. А труби старезні та поіржавілі мало не наскрізь — їх укладали ще 30—35 років тому! Ситуація наче в тому прислів'ї про валізу без ручки: підтримувати підземні та підвальні «нитки» в робочому стані стає у грубі гроші, до того ж їх утримання не окупиться: з одного абонента багато не візьмеш.

Без втручання муніципальної влади енергетики проблему самотужки розв'язати не в змозі. Міськрада про неї добре знає, та поки що підбирає варіанти.

— Свого часу від декого з депутатів міськради лунали пропозиції просто оплатити «відмовникам» з бюджету переведення їх квартир на автономне опалення. Утім, простий шлях далеко не завжди найкращий. Якби пішли ним, мали б вибух масового невдоволення. Городяни почали б ставити запитання, а чому вони купували і встановлювали котли «за свої кревні», а комусь вони дісталися задурно. Вони що, кращі за інших? — логічно перепитує міський голова Голої Пристані Олександр Бабич. — Тому нині аналізуємо можливість все-таки взяти на себе оплату проектів. А ті котли власники квартир могли б купити, узявши «теплий» кредит. Та біда в тому, що більшість із них просто не хочуть ускладнювати собі життя: їх влаштовує усе, як є тепер. Вони отримують субсидії і не хочуть нічого змінювати: адже держава не передбачає відмови від надання допомоги тим, хто не хоче встановлювати енергоефективне обладнання в себе в помешканнях. Нинішні «правила гри» завдяки відшкодуванням лише стимулюють бажаючих економити. Бажання відсутнє — отже, нічого не зробиш.

Є над чим поміркувати

Єдине, що все одно втішає нині і енергетиків Голої Пристані, і споживачів їхніх послуг — то це стабільна ціна на вітчизняні енергоресурси. Постачальник деревних (соснових) пелетів з Чернігівщини, з яким почали співпрацювати ще протягом минулого опалювального сезону, зобов'язався і впродовж цього сезону не підвищувати вартість своєї продукції. Звісно, було б ще краще, якби ці пелети можна було купувати у виробників на місці й економити на транспортних витратах. Проте з цим поки що «не витанцьовується»: місцеві фірми також виготовляють цю продукцію, але досі не навчилися якісно очищати сировину.

У пелетах з відходів переробки сосни, що виросла в Олешківській пустелі, чимало піску. Їх спершу також купували. Однак з'ясувалося, що під час згоряння піщинки плавляться й перетворюються на скляну масу. А вона осідає на внутрішніх стінках потужних котлів, і з очищенням скла — морока. Надто коли на дворі холоди й зупиняти котельні не випадає. Відтак і постачальникам доступного палива, і тим, хто перетворює його на живильне тепло, ще багато над чим поміркувати треба.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

У НОМЕР

На РАЕС проводять масштабний ремонт

Тривалість планово-попереджувального ремонту енергоблока №3 РАЕС (ВВЕР-1000) терміном 114 календарних діб обумовлена низкою масштабних робіт, пов'язаних з підвищенням безпеки та продовженням терміну експлуатації енергоблока. До його ремонту залучено ремонтний та експлуатаційний персонал РАЕС, а також майже три сотні працівників підрядних організацій.

За словами заступника головного інженера з експлуатації енергоблоків №3 та №4 Ігоря Кузмицького **(на знімку)**, триває двадцять друга доба планового ремонту, всі ремонтні роботи — за графіком. Здійснено вивантаження ядерного палива з активної зони реактора, ведеться підготовка до контролю корпуса реактора.

Завершено ремонт обладнання другого каналу системи безпеки. Наразі в ремонті перебуває обладнання першого каналу, на якому здійснюються планові роботи. У рамках продовження терміну експлуатації заплановано реконструкцію автономних кондиціонерів на першому та другому каналах системи безпеки, модернізацію системи аварійного енергопостачання першої групи надійності на першому каналі системи безпеки. Ремонт третього каналу системи безпеки триватиме довше, ніж зазвичай, оскільки виконуватиметься капітальний ремонт дизель-генератора.

Проводяться роботи на парогенераторах, головних циркуляційних насосах. Великий обсяг робіт заплановано провести на турбоагрегаті. Наразі виконуються дефектація та ремонт циліндра високого тиску, здійснюється підготовка до ремонту циліндра низького тиску (ЦНТ-3). Виконання запланованих щодо турбоагрегату робіт дасть змогу поліпшити його технічні характеристики.

У рамках продовження терміну експлуатації енергоблока тривають глобальні роботи з модернізації систем контролю та управління системи нормальної експлуатації, важливої для безпеки турбінного відділення (СКУ СНЕ ВБ).

Паралельно виконуються роботи на блочному щиті керування БЩК-3 із заміни фасадів панелей та верхніх планшетів, що відображають інформацію про стан турбінного обладнання. Буде замінено пульт на робочому місці оператора турбінної установки. Уже встановлено дві нові панелі та два планшети. Нове обладнання СКУ СНЕ ВБ виготовило НВП «Радій» — відомий вітчизняний постачальник електротехнічного обладнання для забезпечення безпеки та ефективної роботи АЕС.

Як зазначає генеральний директор Павло Павлишин, нинішній ремонт є гарним внеском у роботу з продовження терміну експлуатації енергоблока №3 та дасть можливість вчасно виконати всю програму, також до плану-графіка ремонту включено заходи Комплексної зведеної програми підвищення безпеки діючих АЕС України.

Юлія КУЛАЄВА, кореспондент прес-центру Рівненської АЕС.

Фото автора.

Банки-партнери нададуть консультації, порадять щодо видачі «теплих» кредитів

КУРІНЬ

№ 221 (6475) СУБОТА, 19 ЛИСТОПАДА 2016

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів, в окремих районах туман. У західних, північних і центральних областях на дорогах місцями ожеледь. Вітер південний, південно-східний, 9—12 м/с. Температура вночі від 3 градусів морозу до 3 тепла, на крайньому півдні та заході — 4—7 вище нуля, у східних областях — 1—7 градусів зі знаком мінус. Удень 1—7 тепла, в південній частині, в Закарпатті, Прикарпатті та на Волині — 6—12 градусів вище нуля

ЦЬОГО ДНЯ, 19 ЛИСТОПАДА

1921. Декретом Ради народних комісарів УСРР створено Укрмет — Центральну метеорологічну службу республіки. Цей день відзначається як День працівників гідрометеорологічної служби України. **1986.** Верховна Рада СРСР ухвалила закон про індивідуальну трудову діяльність, що поклав початок розвитку малого бізнесу в рамках адміністративно-командної економіки. **1991.** Народився Віталій Іванов — молодший сержант Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2014, посмертно). **2014.** Загинув на блокпосту під Станицею Луганською Ігор Розлуцький — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015, посмертно).

УВАГА: КОНКУРС!

Що це означає?

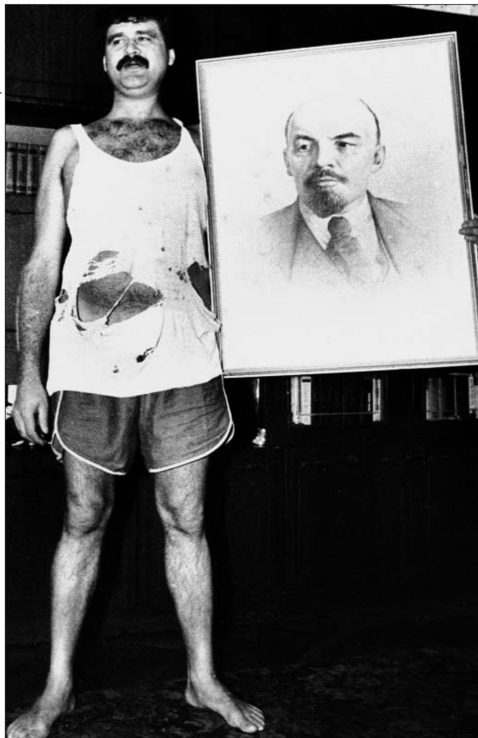

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

От і відгуло «свято»… Я про «Велику Октябрьскую»… У Москві залишилися лише надписи на Мавзолеї «Здесь был Вова» і дотепи наших конкурсантів… Отже, переможцями цього «великооктябрьского» етапу стали: А. Чорний, В. Момотюк та С. Заворозко.

1. Оголошення: «Член КПРФ. Продам «Вождя революції» (б/в) недорого або обміняю на шаровари».
А. Чорний — 3 (16).

2. Пролетаріат через 100 років після «Октября…».
В. Момотюк — 2 (12).

3. Фрагмент святкування річниці «ВОРа» в Росії.
С. Заворозко — 1 (1).

☞ Не у штанях щастя, коли комунізм у голові.
Г. Макаренко (9).

☞ Нарешті ми прийшли к «Победе коммунизма».
І. Сегляник.

☞ Він за порадою Маяковського під Леніним себе чистив...
І. Заречняк (5).

☞ Крим наш — процес пішов!
М. Варениця.

☞ Ленін — жив, Ленін — живий, Ленін вічно житиме!!!
Г. Васанов.

☞ До світлого майбутнього (комунізму) не добіг, кросівки зносилися.
І. Пата (19).

☞ Подивися, Іллічу, що зі мною сталося, — майки майже нема, лиш труси зосталися...
О. Ващенко.

☞ Ленін породив Сталіна. Єльцин породив Путіна. Путін породив «руській мір»...
Р. Тимошейко (3).

☞ В е-декларації депутата ...нського задекларовано лише одну картину.
В. Ігнатенко (15).

У дужках зазначено кількість балів, які вже мають автори.

А тепер нове завдання:

Радіоточка?..

Утім, у наших гумористів, гадаю, знайдеться своя версія підпису під цей цікавий знімок!

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДОШКА ПОШАНИ

Гусак Шустеру не товариш

Савік Шустер:
— Наша програма виходитиме англійською мовою...
Від чергового:
— Шуро, кидай ти пиляти свою гирю, як по-англійському буде... гу-усь... не олігархічний!?.
— А давайте запитаємо... у Козлєвичів?..

Я не я, і дяка не моя

Півзахисник «Шахтаря» і збірної України Віктор Коваленко пояснив, чому видалив свій пост в Instagram, де подякував українським бійцям. Водночас Коваленко відхрестився від того, що видалити пост йому рекомендували саме в «Шахтарі», мовляв, це було його власне рішення. За словами Коваленка, із клубу з ним зв'язувалися, тільки щоб... поцікавитися, ЧОМУ ВІН ТАК ВЧИНИВ, тобто дякував?..
Від чергового:
— А ще вони (в сенсі, із клубу) цікавилися, чи пам'ятає він той час, як битка Ахметова гуляла по авто гравців «Шахтаря», а саму команду мали спустити в шахту... на екскурсію?.. Після таких яскравих споминів вірю — це його власний вибір!..

Сію-вію...

Суддя-колядник Ігор Зварич, котрий оце недавно вийшов із в'язниці, подав позов з вимогою поновити його на посаді...
Від чергового:
— Бачте, тепер Зварич уже сам, власноруч, збирається засівати...

Чашку кави...

Дмитро Медведєв (запропонував перейменувати каву американо на «русіано»):
— Каже, дайте мені американо. Це взагалі неполіткоректно звучить! Русіано!..
Від чергового:
— Бачу, справа Улюкаєва нічого не вчить... Путіано, Дімон, Путіано!..
ПеСе. Після... американо. А пив би... путіано, всіх би на вуха поставив...

Повернення блудного Захара

Олександр Захарченко, лідер «ДНР» (дивується, чому Росія не визнає «ДНР»):
— Повірте, мені це питання хотілося б поставити Держдумі, уряду, взагалі Росії. Ми, росіяни, воюємо тут третій рік. Тут живуть росіяни, і ми хочемо на Батьківщину, повернутися в Росію... Що ми повинні захопити, як ми повинні допомогти цьому процесу повернення?..
Від чергового:
— Якщо... росіяни, то візьміть нарешті Москву!.. А то поки ви воюєте на Донбасі, бусурмани господарюють у вас, як удома!..

Багатоступінчаста система

Ігор Маршуба, військком «ЛНР»:
— Військові комісаріати «ЛНР» розробили і впровадили... унікальну багатоступінчасту систему добору бажаючих вступити до лав народної міліції, вона оптимізована під потреби республіки...
Від чергового:
— Унікальність системи полягає в тому, що кандидатові одразу дають цілувати... портрет Путіна, потім — Кіріла, а вже затим — Шойгу! Поцілував — отже, благонадійний, психічно здоровий!..

Фото та колаж із Фейсбуку.
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Віктор БОНДАР, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Олександр ПЕКНИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 50933

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**
Сайт — www.golos.com.ua

